

Analýza rizik při společných lovech

Monika Karin Navrátilová

Bakalářská práce
2018

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta logistiky a krizového řízení

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta logistiky a krizového řízení

Ústav krizového řízení

akademický rok: 2017/2018

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Monika Karin Navrátilová**

Osobní číslo: **L15194**

Studijní program: **B3909 Procesní inženýrství**

Studijní obor: **Ovládání rizik**

Forma studia: **kombinovaná**

Téma práce: **Analýza rizik při společných lovech**

Zásady pro vypracování:

1. Zpracujte teoretickou část zabývající se historií a problematikou společných lovů.
2. Popište společné lovy a analyzujte rizika s nimi spojené.
3. Navrhněte zlepšení vedoucí k minimalizaci rizik.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

[1] KRULIŠ, J. Jak vítězit nad riziky. 1. vyd. Praha. Linde Praha, a.s. 2011. 568 s. ISBN 978-80-7201-835-2.

[2] BEDNÁŘ, V. Penzum znalostí z myslivosti. 13. vyd. Praha. Druckovo, spol. s r.o. 2014. 877 s. ISBN 978-80-87668-09-2.

[3] DRMOTA, J. Lovectví. 2. přeprac. vyd. Tišnov. Sursum. 2003. 320 s. ISBN 80-7323-057-7.

Další odborná literatura dle doporučení vedoucího bakalářské práce.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Slavomíra Vargová, PhD.**
Ústav krizového řízení

Datum zadání bakalářské práce: **3. listopadu 2017**

Termín odevzdání bakalářské práce: **15. května 2018**

V Uherském Hradišti dne 15. listopadu 2017

doc. RNDr. Jiří Dostál, CSc.
děkan

Ing. et Ing. Jiří Konečný, Ph.D.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

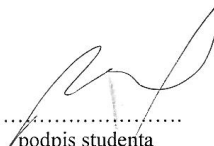
Beru na vědomí, že:

- odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby¹⁾;
- bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3²⁾;
- podle § 60³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60³⁾ odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se bakalářská práce skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na bakalářské práci pracovala samostatně a použitou literaturu jsem citovala. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.
- že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

V Uherském Hradišti 9. 5. 2018

.....
podpis studenta

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy. Vysoká škola disertační práce nezveřejňuje, byla-li již zveřejněna jiným způsobem.

(2) Bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnožení.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

(4) Vysoká škola může odložit zveřejnění bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce nebo jejich částí, a to po dobu trvání překážky pro zveřejnění, nejdéle však na dobu 3 let. Informace o odložení zveřejnění musí být spolu s odůvodněním zveřejněna na stejném místě, kde jsou zveřejňovány bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, již se týká odklad zveřejnění podle věty první, jeden výtisk práce k uchování ministerstvu.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní vnitřní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo.

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídí k výšce výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Vznik nebezpečných událostí v rámci výkonu práva myslivosti má mnoho aspektů. Jednak jsou to přírodní podmínky, které v průběhu lovecké sezóny mohou leckdy ovlivnit průběh lovu, tak hlavně lidský faktor, který by při lepším vnímání vzniku možných rizik mohl nežádoucím následkům mnohdy předcházet. Cílem bakalářské práce je analyzovat rizika vyskytující se v průběhu společných lovů provozovaných v rámci myslivosti v České republice a následně hledat případná opatření vedoucí k jejich předcházení.

Klíčová slova: riziko, analýza, společný lov, myslivost, vedoucí honu, pravděpodobnost, důsledek, opatření, proces.

ABSTRACT

The creation of dangerous events within the enforcement of the hunting law has a lot of aspects. On the one hand, there are natural conditions which can sometimes influence the course of hunting during the hunting season, and on the other hand, it is the human factor which could under better perceiving often precede the creation of possible risks. The aim of this bachelor work is to analyse the risks occurring during group hunting within hunting in the Czech Republic and subsequently to look for possible arrangements leading towards their prevention.

Keywords: risk, analysis, group hunting, hunting, leader of the shoot, probability, result, arrangements, process.

Na tomto místě bych ráda poděkovala Ing. Slavomíře Vargové, Ph.D. za cenné připomínky a odborné rady, kterými přispěla k vypracování této bakalářské práce. Dále děkuji své rodině za podporu v průběhu celého studia.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	10
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 HISTORIE MYSLIVOSTI V ČESKÝCH ZEMÍCH	12
1.1 PREHISTORIE	12
1.2 DOBA PŘEDFEUDÁLNÍ.....	12
1.3 DOBA FEUDÁLNÍ.....	13
1.4 MYSLIVOST V 19. STOLETÍ.....	14
1.5 MYSLIVOST VE 20. A 21. STOLETÍ.....	15
2 MYSLIVOST	17
2.1 MYSLIVEC	17
2.2 LOVECKÉ ZBRANĚ	18
2.3 HONITBA	18
2.4 LOV	18
2.4.1 Lov zvěře odstřelem	19
2.4.1.1 Lovy osamělé.....	19
2.4.1.2 Lovy společné.....	21
3 ANALÝZA RIZIK	28
3.1 POSTOJE K RIZIKŮM.....	28
3.2 RIZIKO.....	28
3.2.1 Kvantitativní hodnocení závažnosti rizik.....	29
3.2.2 Kvalitativní hodnocení závažnosti rizik.....	29
3.2.3 Semikvantitativní hodnocení závažnosti rizik	29
3.3 TECHNIKY POSUZOVÁNÍ RIZIK.....	30
3.3.1 Kontrolní seznamy (Checklist Analysis)	30
3.3.2 Strukturovaná analýza „Co se stane, když .....“ (What-if).....	31
3.3.3 Matice následků a pravděpodobnosti	31
II PRAKTICKÁ ČÁST	32
4 SPOLEČNÉ LOVY	33
4.1 PŘÍPRAVA SPOLEČNÉHO LOVU.....	33
4.2 ZAHÁJENÍ SPOLEČNÉHO LOVU	34
4.3 PRŮBĚH SPOLEČNÉHO LOVU	35
4.4 ZÁVĚR SPOLEČNÉHO LOVU	36
4.5 SCHÉMA PROCESU SPOLEČNÉHO LOVU	38
5 ANALÝZA RIZIK SPOLEČNÉHO LOVU	39

5.1	ANALÝZA POMOCÍ KONTROLNÍHO SEZNAMU (CLA)	39
5.2	ANALÝZA WHAT-IF A MATICE NÁSLEDKŮ A PRAVDĚPODOBNOTI.....	41
5.3	VYHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ ANALÝZ	51
ZÁVĚR		56
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....		58
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....		60
SEZNAM OBRÁZKŮ		61
SEZNAM TABULEK.....		62
SEZNAM PŘÍLOH.....		63

ÚVOD

Veškeré lidské činnosti doprovází životem ruku v ruce určitá míra rizik. Mezi činnosti provozované člověkem odpradáвна patří i lov. V současné době je lov součástí myslivosti v České republice, která je spolkovou činností zachovávající tradice a péči o volně žijící zvěř.

Po úspěšně vykonaných zkouškách z myslivosti jsem se stala držitelkou loveckého lístku a rozšířila jsem tak řady myslivců. Prozatím nevlastním zbrojní průkaz skupiny C, proto se účastním společných lovů jako honkyně. Při průběhu společného lovu je četnost výskytu mnohých rizik poměrně významná. Z tohoto podnětu jsem se rozhodla, že v bakalářské práci budu vyskytující se rizika analyzovat. Předcházením možných rizik ovlivňujícím celý proces společných lovů by mohlo napomoci ke snižování nežádoucích událostí jak na majetku, tak především na zdraví účastníků lovu.

V teoretické části bakalářské práce se budu zabývat historií myslivosti od jejího počátku až po současnost. Vymezím pojem myslivost a přiblížím osobu myslivce, jak jeho etiku, tak odborné nároky, které jsou výkonem práva myslivosti na něj kladeny. Objasním území lovu a lov jako takový, přičemž se zaměřím na lovy společné. Následně ozřejmím lidské postoje k rizikům a jejich vnímání potenciality nebezpečí. K rozhodnutí zda potencialní rizika je třeba ošetřit, a které metody jsou k jeho ošetření nejvhodnější, využiji analýzu rizik. Důležitým krokem pro dobrou analýzu rizik je správný výběr metod, se kterými budu pracovat v praktické části.

Praktickou část zahájím podrobným popisem procesu společného lovu. Celý tento proces zapracuji do schématu, ve kterém budou patrné vstupy a výstupy v jeho jednotlivých fázích. Na toto schéma budou navazovat tři zvolené metody analýzy rizik, kterými budu zjišťovat míru potencialních rizik, které se vyskytují při společných lovech. Následně provedu shrnutí výsledků analýz a navrhuji možná opatření pro prevenci nežádoucích událostí a systematické snižování jejich následků.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 HISTORIE MYSLIVOSTI V ČESKÝCH ZEMÍCH

Lov zvěře za účelem získání potravy byl základním kamenem vývoje člověka a existence lidské společnosti. Nebýt loveckých schopností našich předků, nebyli bychom tu ani my.

1.1 Prehistorie

První praobyvatelé střední Evropy se objevili v době 500 000 až 100 000 let před naším letopočtem. Žili v pohyblivých tlupách, potravu získávali sběrem a lovem. Významné bylo ovládnutí ohně vzhledem k snadnější přípravě potravy, k ochraně před zimou a před velkými dravými zvířaty. K nejstarším činnostem člověka patřil lov. V paleolitu¹ nebyl lov výsadním právem, a tudíž zvěř lovil každý kdykoliv a kdekoliv. Mezi nejčastěji lovenou zvěř patřil převážně mamut, los, sob, jelen, bobr, medvěd a vlk. Původní lovecké zbraně byly velmi jednoduché, patřily mezi ně např. kyj, pěstní klín. Dále tito lovci vynikali v používání různých lsti, mezi které se řadily lapací jámy nebo nahánění zvířat nad srázy. Z ulovených zvířat se využívalo nejen maso, ale i kůže, kožešiny na oděv, parohy, rohy a kosti sloužily jako stavební materiál popřípadě k výrobě nástrojů či ozdob. V neolitu² nastává změna, kdy se ze sběru a pěstování planých rostlin vyvinulo pěstování polních plodin – rolnictví. V této době díky rozvoji lovu a odchytu dochází k počátkům pastevectví a domestikace³ psa a koně.

1.2 Doba předfeudální⁴

Nastal rychlý úbytek velkých savců, jako byl mamut. Lov se stal doplňkovým zdrojem potravy, který byl většinou provozován jedním lovcem. Rolnictví a pastevectví vedlo k rozdělení půdy a soukromému vlastnictví. V tomto období přestává být lov právem všech a začíná být spojován s vlastnictvím půdy. Mezi lovecké techniky se začíná zařazovat sokolnictví.⁵

---

¹ Starší doba kamenná (od 800 000 do 8 000 let př. n. l.).

² Mladší doba kamenná (od 8000 do 3000 let př. n. l.).

³ Jedná se o zdomácnění divokých zvířat.

⁴ Doba předfeudální je období od přelomu letopočtu do 9. století n. l.

⁵ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 17. ISBN 978-80-87668-09-2

1.3 Doba feudální⁶

Diferenciací společnosti vzniká nadřazená a podřazená vrstva. Vládnoucí vrstva si staví obydlí – dvorce, tvrze, hrady, ostatní obývají vsi. Feudálové soustřeďují moc, vzniká pojem stát. Do čela společnosti se dostává panovník, který získává mnohé výhody (tzv. regál), též i výsadní právo na lov. První doklady o loveckém právu se objevují za vlády knížete Boleslava I.⁷, který kolem roku 950 vydal nařízení, ve kterém stanoví lov za výhradní právo panovníka. Název „lovec“ se objevuje již v 11. století. Pro panovníkovy družiny se stavěly lovecké hrádky, které sloužily k pobytu na loveckých výpravách. Mezi loveckou výzbroj patřil luk se šípy, oštěp, nůž, oka, různé pasti a lapací jámy. Lovilo se na koni se smečkou psů i pěšky, poraněná zvěř byla sledována po barvě⁸. Po celou dobu historického vývoje u nás byl nejvýznamnější lovnou zvěří jelen a černá zvěř. Srnčí zvěře bylo až do 18. století poměrně málo z důvodu výskytu velkých šelem.

S rozvojem feudalismu rostla moc šlechty na úkor panovníka včetně omezování výhradního práva lovu. Nařízení krále Václava IV.⁹ z roku 1388 uvádí, že lov je výsadou vrchnosti, šlechty. Hospodářský význam lovu se snižuje, lov se pokládá za mužnou kratochvíli a slouží k reprezentaci.¹⁰ Od 14. do 17. století se k lovu používá též kuše a objevuje se pojem kynologie¹¹. S přibývajícím množstvím lovu a zdokonalením loveckých zbraní dochází k velkým úbytkům zvěře. Z tohoto důvodu se zakládají obory (hlavně pro jelení zvěř) a bažantnice. Roku 1573 se Český sněm usnesl na tom, že právo lovu souvisí s vlastnictvím pozemku. Důležitá je ovšem zmínka, že usnesení obsahuje i nařízení o ochraně zvířat, což znamená počátek celostátně řízené myslivosti u nás. Šlechta a panovník vydávají pro svá panství instrukce o lovu a myslivosti. Nejvýznamnější dochovaná je „Císařská instrukce daná Janovi z Vřesovic, jakby se co správce nejvyššího jегmistrovství v království

---

⁶ Doba feudální je období od 10. do 18. století n. l.

⁷ Český kníže z rodu Přemyslovců Boleslav I (929 – 967), který nechal zavraždit ml. bratra sv. Václava.

⁸ Dle myslivecké mluvy se jedná o krev zvěře a loveckých psů.

⁹ Český král Václav IV. (1378 – 1419), syn Karla IV.

¹⁰ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 18. ISBN 978-80-87668-09-2.

¹¹ Kynologie je nauka o psech.

Českém při úřadu svém chovati a řídití měl“, vydaná 15. dubna 1599 v Praze císařem Rudolfem II.¹²

Od 16. století dochází k rozvoji palných zbraní, přičemž koncem 17. století se objevují lovecké ručnice. Jsou pořádány společné tzv. uzavřené lovy, za použití zradidel¹³, plachet a sítí. Leč se uzavřela a zvěř pak byla hromadně ubíjena i střelbou. Mezi další způsoby lovu se zavádí čekaná a šoulačka¹⁴. V 17. a 18. století jsou zakládány lovecké řády pro šlechtické lovce. Jeden z nejznámějších loveckých řádů založil v roce 1695 František hrabě Sporck, který nesl jméno „lovecký řád sv. Huberta“. Ustanovením z roku 1641 uvádí císař Ferdinand III.¹⁵, že „myslivost je kratochvíli šlechtickou“, utužují se robotní povinnosti poddaných, což má za následek rozmach pytláctví. Potřebný myslivecký personál se vzdělává tříletou zkušební dobou u zkušeného myslivce, která byla slavnostně zakončena „přijetím v počet myslivců“ předáním výučního listu, tesáku a lovecké trubky.¹⁶

V návaznosti na patent o zrušení nevolnictví¹⁷ vydává císař Josef II.¹⁸ i všeobecný honební patent, který uvolňuje poddaným v robotách, upravuje ochranu polních plodin, ukládá hradit škody působené lovem a zvěří, černou zvěř uzavřít do obor atd. Z finančních důvodů dochází k zintenzivnění chovů drobné zvěře což má návaznost na rozvoj brokové střelby.

Za vlády Marie Terezie¹⁹ dochází k preferenci lesnictví na úkor myslivosti, tyto preference se v roce 1754 a 1756 stvrzují vydáním císařsko-královského patentu lesů a dříví.

1.4 Myslivost v 19. století

Prvořadým se stalo lesní hospodářství. Dochází ke snižování stavu jelení zvěře, za to přibývá zvěře srnčí. Počátkem 19. století nastává největší rozvoj bažantnictví a ve světě se proslavuje české puškařství. Dne 7. března 1849 vydává císař František Josef I.²⁰ říšský

---

¹² BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 18. ISBN 978-80-87668-09-2.

¹³ Zradidla dle myslivecké mluvy jsou dlouhé provazy, na nichž jsou zavěšeny pestré haděrky nebo dlouhá pera.

¹⁴ Šoulačka dle myslivecké mluvy je způsob osamělého lovu pěšky nebo potahem.

¹⁵ Římský císař, český a uherský král Císař Ferdinand III. (1637 – 1657).

¹⁶ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 19. ISBN 978-80-87668-09-2.

¹⁷ Patent o zrušení nevolnictví byl výnos římského císaře a českého krále Josefa II. z 1. listopadu 1781.

¹⁸ Římskoněmecký císař, panovník habsburské monarchie Josef II., syn Marie Terezie.

¹⁹ Česká a uherská královna Marie Terezie (1740 – 1780), nejstarší dcera Karla VI.

²⁰ Český a uherský král, římskoněmecký císař Josef I., syn císaře Leopolda I.

patent (zákon) o myslivosti č. 154, ve kterém bylo právo myslivosti spojeno s vlastnictvím půdy. Patent upravoval honitby vlastní a honitby společenstevní sdružující pozemky drobných vlastníků půdy v katastru jedné obce. Tyto honitby mohly být pronajímány. Na naše území se importují nové druhy bažantů, muflon, jelenec běloocasí a sika. Byly také vydány tři zemské zákony o myslivosti pro Čechy (1866), pro Moravu (1873) a pro Slezsko (1877).

1.5 Myslivost ve 20. a 21. století

Po vzniku Československé republiky je v roce 1923 založena myslivecká organizace Československá myslivecká jednota. V roce 1929 vychází tzv. malý honební zákon pojednávající o dobách lovu, hájení zvěře a vydávání loveckých lístků. Vládním nařízením o myslivosti v době německé okupace²¹ je pozměněna nejmenší možná výměra nově vznikajících honiteb čítající 150 ha a je zavedeno povinné fyzické členství v České myslivecké jednotě. Další právní úprava přichází po osvobození v roce 1945. Jedná se o zákon o myslivosti č. 225/1947 Sb. Na výkonu práva myslivosti se podílí širší vrstvy obyvatelstva. Vlastnictví honebního pozemku je nadále spjaté s výkonem práva myslivosti. Nájemci honebního pozemku mohou být fyzické osoby nebo myslivecké společnosti. Výměra u společenstevních honiteb je stanovena na 150 ha a u honiteb vlastních na 200 ha. V tomto období dochází k rozšíření černé zvěře. Vlivem politických událostí, které přišly v roce 1948, byly od roku 1951 vyloučeny z pronájmů honiteb jednotlivci, přičemž nájemní smlouvy uzavíraly jen tzv. lidové myslivecké společnosti. S rokem 1962 přichází odloučení výkonu práva myslivosti od vlastnictví honebních pozemků. Toto právo vykonávají pouze státní organizace, jako jsou – státní lesy, státní statky a jednotné zemědělské družstva. Tyto státní organizace v tehdejší době mohly či dokonce musely postoupit výkon práva myslivosti pouze mysliveckým sdružením. Vlivem celoplošného hospodaření se začínají objevovat značné škody na zvěři, taktéž dochází k úbytku drobné zvěře. Znečišťuje se voda, přibývá eroze půdy a snižuje se kvalita ovzduší. Honitby jsou násilně zvětšovány a slučovány. Pro toto období je příznačné zanedbávání kulturního aspektu myslivosti a porušování myslivecké etiky. Po politických událostech v roce 1989 je řídicím orgánem myslivosti výhradně Ministerstvo zemědělství. Po navrácení půdy původním vlastníkům právo myslivosti opět přechází na

---

²¹ Německá okupace (1939 – 1945).

majitele pozemků. V tomto zákoně jsou poprvé definovány škody na zvěři. K poslední úpravě legislativy dochází v roce 2001 zákonem o myslivosti č. 449. Tento zákon stanovuje jak druhy zvěře, tak tvorbu a využití honiteb, chov, lov, státní správu myslivosti apod.²²

Rozhodnutím Ministerstva kultury ČR ze dne 23. 12. 2011 se stala česká myslivost součástí Seznamu nemateriálních statků tradiční a lidové kultury České republiky.

---

²² BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 19. ISBN 978-80-87668-09-2

2 MYSLIVOST

Starobylé zásady české myslivosti hovoří o tom, že dobrý myslivec musí být především dobrým hospodářem, ochráncem a chovatelem zvěře, a teprve na samém konci svého konání také lovcem.²³ Podle aktuálního zákona o myslivosti se myslivostí rozumí „soubor činností prováděných v přírodě ve vztahu k volně žijící zvěři jako součástí ekosystému a spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součástí českého národního dědictví“²⁴. To nejcennější, co v myslivecké tradici přetrvává, je úctyplný a šetrný vztah ke zvěři živé i ulovené. Výrazem toho je myslivecká etika, která je nejlepší zárukou bezpečnosti při lovu. Etika myslivce se projeví tam, kde přestává platit směrnice a nastupuje cit.²⁵ Myslivec totiž nechová zvěř proto, aby ji usmrcoval, ale usmrčuje ji právě proto, že ji cílevědomě chová.²⁶

2.1 Myslivec

Lovit zvěř dle zákona o myslivosti může ten, kdo má u sebe lovecký lístek, povolenku k lovu a potvrzení o povinném pojištění. Při lovu se zbraní také zbojní průkaz a průkaz zbraně. Takto o myslivci mluví aktuální právní úprava. Avšak vymezení pojmu myslivec existuje více. Již časopis Česká myslivost z r. 1899 uvádí: „Dobrym myslivcem muze byt ten, který je poctivý, rozumný, moudrý, opatrný, neomrzely, neohrozený, bdělý, bystrý, věrný, mlčenlivý, bohabojný, střízlivý, pevného zdraví a miluje své psy“²⁷.

Na myslivce jsou kladeny nemalé odborné i morální nároky. Myslivec musí být znalý biologie, legislativy, kynologie, zbraní a střeliva, bezpečného zacházení s nimi, zásad první pomoci i veterinárních opatření. K osobnosti dobrého myslivce neodmyslitelně patří také dodržování mnohaletých tradic a zvyků.

---

²³ DRMOTA, Josef. *Lovectví*. 2. vyd. Tišnov: Tisk SURSUM, 2003, s. 8. ISBN 80-7323-057-7.

²⁴ § 2 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

²⁵ HROMAS a kol., *Myslivost*. Písek: MATICE LESNICKÁ spol. s r. o., 2000. s. 26. ISBN 80-86271-04-8.

²⁶ HROMAS a kol., *Myslivost*. Písek: MATICE LESNICKÁ spol. s r. o., 2000. s. 26. ISBN 80-86271-04-8.

²⁷ Družina mladých myslivců Vlčata. [online]. [cit. 2017.12.20]. Dostupné z: <http://www.dmmvvlcata.cz/o-myslivosti/myslivecke-zvyky-a-tradice/osobnost-myslivce/>

2.2 Lovecké zbraně

Mezi základní výbavu každého myslivce patří lovecká zbraň. Lovecké zbraně²⁸ dělíme na:

- a) chladné zbraně – tesák, kančí meč, zavazák a různé druhy nožů,
- b) střelné zbraně – mechanické – luk, kuše,
– plynové – foukačky, větrovky, vzduchovky, plynovky,
- c) palné zbraně – brokové, kulové, kombinované.

Na lovech je zákonem o myslivosti zakázáno střílet zvěř jinou zbraní než loveckou (dlouhou palnou zbraní kulovou, brokovou nebo kombinovanou, určenou k loveckým účelům)²⁹.

2.3 Honitba

Myslivost lze provozovat jen v rámci uznané honitby. Honitba je soubor souvislých pozemků jednoho nebo více vlastníků vymezený v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, o výměře nejméně 500 ha (obora 50 ha). Jakostní třída honitby vyjadřuje stupeň její úživnosti v závislosti na přírodních podmínkách, stanovuje ji orgán státní správy myslivosti³⁰. Návrh na uznání honitby podává vlastník honebních pozemků nebo honební společenstvo více vlastníků. Vlastník nebo honební společenstvo zajišťují v honitbě sám výkon práva myslivosti nebo ho mohou pronajmout české fyzické osobě, která má platný lovecký lístek, mysliveckému spolku, nebo české právnické osobě. Smlouva o nájmu honitby musí být uzavřena písemně na dobu 10 let.

2.4 Lov

Lov zvěře jako součást výkonu práva myslivosti úzce souvisí s chovem i ochranou zvěře a také se zájmy ochrany přírody, přičemž výsledek lovu je výsledkem péče o zvěř a její chov. Podle druhu zvěře, ročního období, denní teploty, terénu, zkušeností a počtu střelců se volí některý z daných způsobů lovu. Taktéž reduktivními a selektivními zásahy se cíleně zkvalitňují stavy chované zvěře. Myslivec se zmocňuje zvěře odstřelem, odchytem nebo

---

²⁸ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 367. ISBN 978-80-87668-09-2.

²⁹ § 45 odst. 1 písm. i) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

³⁰ Na území obcí je orgánem státní správy obecní úřad obce s rozšířenou působností.

lapáním za účelem získání zvěřiny, trofeje či loveckého nebo střeleckého zážitku. O době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu pojednává příslušná vyhláška.³¹

Rozdělení způsobů lovu:

- Lov zvěře odstřelem (lovy osamělé, lovy společné).
- Zvláštní způsoby lovu (norování, fretkování, sokolnictví).
- Chytání zvěře (odchyt zvěře spárkaté, drobné, do tenat, náhonce, rukávniku, vlčků, pod podražec).
- Lapání různých predátorů (lapání zvěře do sklopců, lapání lišek, toulavých psů a koček, pernaté zvěře do lapáků).

2.4.1 Lov zvěře odstřelem

Při tomto způsobu lovu využívá myslivec k usmrcení zvěře palné zbraně. Lov zvěře odstřelem se dále dělí na:

- lovy osamělé,
- lovy společné.

2.4.1.1 Lovy osamělé

Do této skupiny loveckých metod patří čekaná, šoulačka, příkrádání, slídění, lov vábením a lov na obnově.

Čekaná je způsob lovu, při kterém myslivec na vhodném stanovišti čeká, až se mu zvěř objeví. Čeká se u houštin, kde zvěř vytahuje³² nebo zatahuje³³, u ochozů³⁴, kudy zvěř přichází, na okrajích luk, polí a lesních holin, kam zvěř vychází na pastvu, u kališť, na říjišti jelení a dančí zvěře. K lovu černé zvěře se využívá též vnadiště³⁵. Na místech, kde se na zvěř čeká nejčastěji, se budují posedy a kazatelny³⁶. Výhoda těchto mysliveckých zařízení spočívá v tom, že zvěř myslivce jen těžko navětrí, je z nich lepší výhled, střelba je bez-

---

³¹ Vyhláška č. 245/2002 Sb., o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu.

³² Vytahovat znamená v myslivecké mluvě výstup zvěře z krytiny.

³³ Zatahovat znamená v myslivecké mluvě klidné vstoupení zvěře do krytu.

³⁴ Ochoz znamená v myslivecké mluvě pěšinku, po níž zvěř pravidelně přechází.

³⁵ Vnadiště je místo, kde se zvěři předkládá návnada.

³⁶ Kazatelna je krytý či nekrytý obedněný vysoký posed.

pečnější a jistější. Podmínkou úspěchu tohoto lovu je přijít na místo čekání včas, příznivý vítr a co nejtíší chování. Na čekané se loví všechny druhy spárkaté zvěře³⁷.

Šoulačka je způsob lovu, při kterém se myslivec opatrně pohybuje honitbou (šoulá), snaží se zvěř najít, přiblížit se k ní a potom ji ulovit. Je častým způsobem lovu zvěře spárkaté. Šoulá se pomalu, potichu s využitím krytů. Šoulat můžeme volně v terénu anebo předem připravenou a udržovanou stezkou. Na šoulačku se chodí nejčastěji večer a ráno, kdy je zvěř nejvíce v pohybu. V říji nebo po dešti, kdy zvěř vytahuje z houštin, bývá šoulačka úspěšná i ve dne.

Příkrádání je způsob lovu, který se provádí v poslední fázi šoulačky, myslivec se příkrádá za zvěří, o které již ví, volí si dobrý vítr a využívá při tom kryty.

Slídění je způsob lovu za pomoci loveckého psa v houštinách nebo v rákosí. Vůdce loveckého psa využívá všech přírodních podmínek k lovu.

Lov vábením (lovy lestné) je způsob lovu, který se provádí při jelení či srnčí říji, při šoulačce i na čekané.

U jelenů probíhá říje buďto halasně za jasného a chladného počasí, nebo tiše za špatného a deštivého počasí. K napodobení hlasu jelena slouží řevnice³⁸. Jelen se vábí napodobováním troubení slabšího říjícího jelena. Jelen se na vábení jen ozývá, přijdou většinou jen mladí jeleni.

U srnců se v říji³⁹ vábí napodobováním pískání říjných srn, ke kterým srnci přiskakují. K vábení se používají různé typy vábniček, ale lze to i ústy, na list. Mezi lovy lestné patří také vnazení a atrapy nazývané balabáni.

Lov na obnově je způsob lovu černé zvěře na čerstvě napadaném sněhu. Tato zvěř se stopuje až do houštiny, kde zalehla a je možné dojít až do její těsné blízkosti a zdvihnout ji.

---

³⁷ Spárkatá zvěř je zvěř jelení, srnčí, dančí, mufloní, černá zvěř.

³⁸ Řevnice je volský roh, mušle tritónka, trubka z plastu nebo skleněný cylindr z lampy.

³⁹ Říje je období páření zvěře parohaté a dutorohé, může být halasná, nepravá, rušná a tichá.

2.4.1.2 Lovy společné

Dle zákona o myslivosti se na společných honech stílí zvěř uvedena v § 45 odst. 1 písm. u) a v)⁴⁰ za účasti minimálně tří střelců a stanoveného počtu loveckých psů⁴¹.

Společné lovy rozlišujeme podle způsobu provádění, což úzce souvisí s prostředím (hon polní, lesní a vodní), dále podle druhu lovené zvěře (hony zaječí, bažantí, kachní) nebo dle významu (hon hlavní, vedlejší, příležitostný). Pro každý hon musí být stanoven vedoucí honu, který zodpovídá za jeho bezpečný průběh.

V polích jsou hlavní způsoby lovu ploužení a kruhový hon, v lese to jsou převážně naháňky, natláčky a nadháňky.

Ploužení je způsob lovu, který se používá v přehledném rovinném terénu v polních i lesních honitbách.

Ploužení prosté je druh ploužení, při kterém střídavě nastupují střelci a honci⁴² do jedné řady a postupují lečí společně. Závodčí⁴³ jdou po krajích a vedoucí honu uprostřed. Postupuje se proti větru, nebo alespoň s bočním větrem, přičemž je třeba dbát na stálé vyrovnávání linie (aby se nevytvořil tzv. pytel) a postupovat pozvolně. V lesním terénu se k tomu výhodně využívají lesní aleje a průseky, vhodné jsou roviny, přehledný porost, nebo vzrostlé kultury. Vhodnější je však pro polní honitby. Směr střelby je u tohoto typu ploužení vpřed a vzad. Při velkém počtu střelců je organizace těžkopádná a bezpečnost se snižuje. Zvěř střelená vpředu se sbírá, až k ní dojde řada. Pro zvěř střelenou za řadou se posílá pes nebo honec, který se musí co nejrychleji vrátit do řady. Je vždy vhodné na tuto skutečnost upozornit sousední střelce. Je nutné správně držet zbraň, aby náhodným výstřelem nebyl nikdo ohrožen, obzvláště v případě neočekávaného škobrtnutí či podklouznutí.

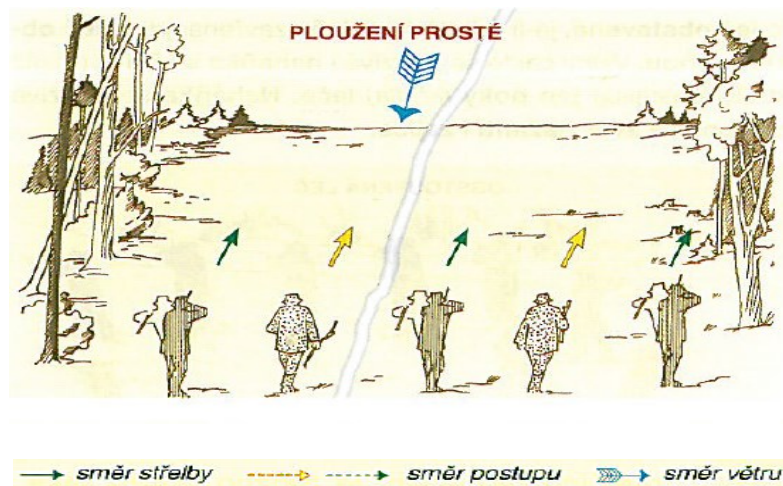
---

⁴⁰ Jedná se např. o zajíce polního, bažanta obecného, husa velká, perlička obecná nebo kachna divoká.

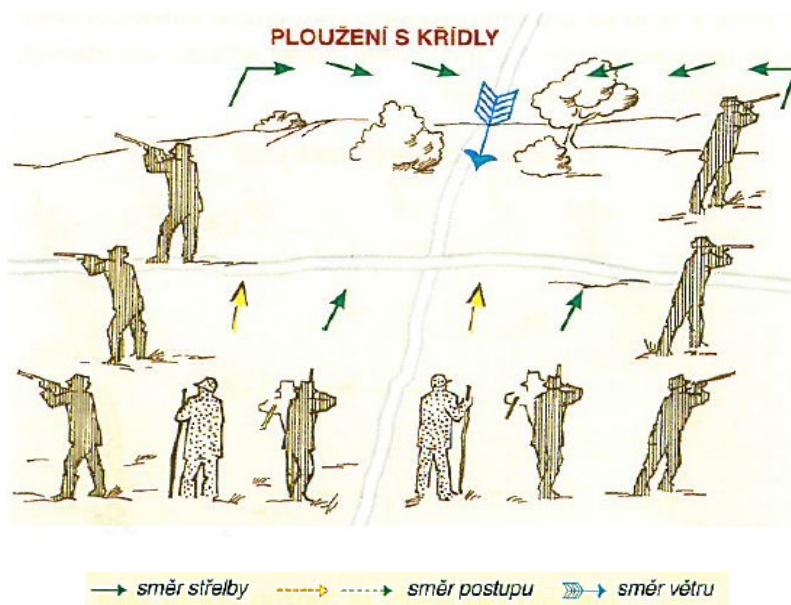
⁴¹ Stanovený počet loveckých psů je uveden v § 16 Vyhlášky č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

⁴² Honec je pomocník při honu, který nahání zvěř, nosí úlovky nebo i lovecké potřeby střelců.

⁴³ Závodčí je myslivec zavádějící střelce na stanoviště.

Obr. 1. Ploužení prosté⁴⁴

Ploužení s křídly je druh ploužení, kde mimo základní řadu střelců a honců postupují leč ještě po každé straně leče střelci předsunutí před řadou, tzv. křídla. Střelci postupující v hlavní řadě střílejí dopředu i dozadu pod úhlem 90°. Střelci na křídlech střílejí jen na zvěř vybíhající nebo vytahující z leče ven. Pohyb každého z nich se řídí pohybem střelce za ním. Před ukončením leče přední střelci uzavřou čelo leče a honci na ně zvěř natlačí.

Obr. 2. Ploužení s křídly⁴⁵

⁴⁴ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 447. ISBN 978-80-87668-09-2

⁴⁵ tamtéž

České ploužení (česká leč) je druh ploužení, které se využívá především na větších a přehlednějších plochách. Základní řada střelců a honců je doplněna střelci postupujícími za sebou asi ve vzdálenosti 60 m před krajními střelci základní řady. Před těmito křidelními střelci postupuje ještě za sebou několik honců. Celý útvar je postupující obdélník s čelní otevřenou stranou. Při českém ploužení se nestřílí dozadu. Nevybíhá se tedy pro zvěř zpět a veškerá zvěř se sebere, až k ní dojde řada. Před ukončením leče⁴⁶ zůstanou střelci stát, honci zastoupí čelo leče a natlačí leč zpět na střelce.

České ploužení se používá v poli i lese. V lese se pro tento typ lovu zřizují střelecké linky. Je to vhodný typ lovu pro menší počet střelců, je však náročný na přípravu a vedení. Od všech účastníků se vyžaduje bezpodmínečná kázeň a přehled.

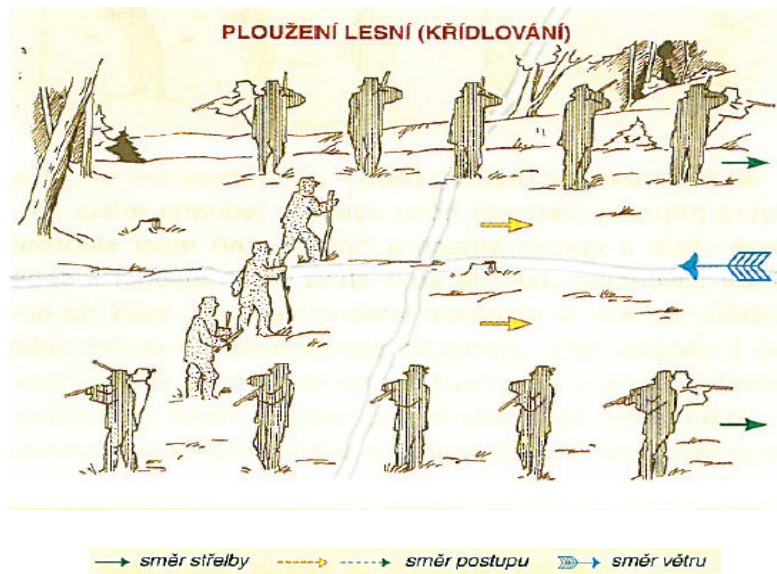

Obr. 3. České ploužení (česká leč)⁴⁷

Ploužení lesní (ploužení křídlové) je způsob ploužení, které se používá v neschůdných terénech (dlouhé a prudké stráně), kde by střelci nemohli úspěšně postupovat v řadě s honci. V řadě leče postupují jen honci, střelci jsou na křídlech. Střílí se pouze z leče ven. Před ukončením leče přední střelci uzavřou čelo leče a honci na ně zvěř natlačí. Při tomto způsobu se ponechávají též zadní střelci (zadáci). Je nutné dodržovat stanovené rozestupy mezi střelci, přední se řídí podle zadních a podle postupu honců.

⁴⁶ Leč je část honitby, v níž se loví.

⁴⁷ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 448. ISBN 978-80-87668-09-2.

Obr. 4. Ploužení lesní (křídlování)⁴⁸

Kruhová leč (kruhový, kolový hon) je hon určený k lovu drobné zvěře výhradně pro polní hony. Dobrá příprava, bezvadné vedení a ukázněnost všech účastníků honu jsou základním předpokladem pro úspěšný a bezpečný hon. Vedoucí honu vypouští z jednoho místa střídavě vpravo a vlevo střelce i honce, kteří musí sledovat stopu závodčího. Nelze si zkracovat cestu a je nutné dodržování stanovených vzdáleností. Jakmile se závodčí k sobě přiblíží, oznámí to signálem vedoucímu honu a ten dá povel k začátku leče. Střelci i honci se obrátí čelem ke středu kruhu a v tomto směru pomalu postupují. Jakmile se střelci dostanou proti sobě do vzdálenosti, kdy by mohlo dojít k ohrožení střelbou dopředu (do kruhu 250-300 m), vedoucí honu signálem dá povel, že střelci od této chvíle střílejí jen ven z kruhu. Před tímto povelom lze střílet v kruhu i ven. Je ovšem na zvážení každého střelce, zda drobnou zvěř unikající ven není vhodnější ponechat, aby nezůstávala v honitbě zvěř postřelená. Po odtroubení zůstávají střelci na místě a honci zbytek kruhu dotlačí.

V dobře vedených honitbách se umístění kruhových lečí každý rok střídají. V průběhu leče se od střelců vyžaduje, aby stříleli jen na zvěř před sebou, na mysliveckou vzdálenost a není přípustné se zalícenou zbraní táhnout přes řadu střelců.

⁴⁸ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 447. ISBN 978-80-87668-09-2.

Obr. 5. Kruhová leč (kolový hon)⁴⁹

Naháňka je druh honu, kde střelci stojí na určených stanovištích a honci postupují v řadě a zvěř na ně nahánějí. Rozeznáváme čtyři způsoby naháňky a to podle postavení střelců:

- představená leč, při níž střelci stojí na čelní straně,
- obstavená leč, při níž střelci stojí i po stranách,
- obstoupená leč, kdy střelci leč úplně uzavřou, včetně zadní linie,
- křídlovaná leč, kdy střelci obstavují jen boky.⁵⁰

Mezi nejpoužívanější způsoby patří obstoupená leč a křídlovaná leč.

Vedoucí honu rozdělí střelce do dvou nebo více skupin. Každá skupina střelců má svého závodčího, který střelce na určená místa (mohou být i očíslovaná) zavádí. Mezitím vedoucí honců rozestaví honce na začátku leče do řady. Ve vsí tichosti a rychlosti musí proběhnout rozestavení všech účastníků honu. Všichni by se měli vyvarovat zbytečného řečnění, hlasitých projevů, velkých úprav stanoviště a kouření. Každý střelec by měl po příchodu na své stanoviště informovat o své poloze sousední střelce (např. mávnutím ruky, smeknutím klobouku). Po rozestavení střelců zazní signál pro začátek leče. Honci postupují lečí a vyhánějí zvěř na střelce. V tomto okamžiku je nutné, aby střelec zůstal na svém stanovišti do té doby, než zazní signál pro ukončení leče. Opuštěním stano-

⁴⁹ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 448. ISBN 978-80-87668-09-2.

⁵⁰ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 448. ISBN 978-80-87668-09-2.

viště vzniká vysoké riziko ohrožení střelbou od sousedů. Střelená zvěř se sebere až po ukončení leče.

Obr. 6. Obstavená leč⁵¹

Nátlačka je druh honu, kterým se loví nedospělá černá zvěř, lišky, holá vysoká⁵² a mufloní zvěř. Měla by se provádět pouze při obnově a bezpečném obeznání zvěře, jinak je výsledek většinou nejistý. Účast na nátlačce je minimální a to 3-5 střelců a 1-2 honci, někdy to bývá i méně např. 2 střelci a 1 honec. Používá se u menších a nepříliš rozlehlých lečí. Postupuje se tiše a využívá se dobrého větru. Střelci se staví na čelo leče, ochozu, stopní dráhy⁵³ a jiná místa, která zvěř využívá k úniku. Výhoda tohoto způsobu lovu je ta, že zvěř není znepokojená a jde se „najisto“, střelec má tak dostatek času na posouzení chovné hodnoty zvěře a pohodlné zamíření.

Nadháňka (honička) je druh honu používaném v hůře přístupném terénu, zvláště v horském terénu pro lov černé zvěře a také lišek. Má podobu naháňky, kdy úlohu honců přebírají psi honiči nebo slídiči. Střelci jsou rozestavení na ochozu, nebo leč obstavují a vpuštění psi do leče (1-3) zvěř přihánějí na střelce. Psi se nesmějí dát strhnout stopou jiné zvěře, musejí být klidní a narazí-li na tlupu černé zvěře, musí ji vytrvale a hlasitě pronásledovat. Ztratí-li pes stopu, musí se vrátit do původního prostoru a obcházet v kruhu tak dlouho, až ji znovu nalezne.

⁵¹ BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017, s. 448. ISBN 978-80-87668-09-2.

⁵² Holá vysoká jsou samice a mláďata zvěře jelení bez trofeje.

⁵³ Stopní dráha je řada stop ve směru pohybu zvěře.

Obr. 7. Střelci na naháňce⁵⁴

Je důležité si uvědomit, že všechny způsoby společných lovů jsou velmi náročné na organizaci. Správné vedení společných lovů, dostatečná příprava a kázeň všech účastníků je základem celkového úspěchu. Nejedná se pouze o lov jako takový, ale také společenskou událost, při níž se chtějí lidé se společnými zájmy také pobavit a ve zdraví se opět vrátit domů. V praktické části popíši proces společných lovů a budu analyzovat rizika v jeho průběhu.

---

⁵⁴ Zdroj vlastní.

3 ANALÝZA RIZIK

Analýza rizik je součástí posuzování rizik, které vede k rozhodnutí, zda je třeba riziko ošetřit a které strategie a metody jsou k jeho ošetření nejvhodnější. Po určení následků a jejich pravděpodobností se stanovuje úroveň rizika. Mají se identifikovat faktory, které tyto následky a pravděpodobnost ovlivňují. Je zapotřebí též zohlednit již existující prvky rizika a jejich efektivnost. Správná volba metody analýzy rizika hraje zásadní roli.

3.1 Postoje k rizikům

Postoje k rizikům jsou různé a liší se od osobnosti člověka, jak reaguje na vnější podněty, na zátěž, jak se rozhoduje a plánuje své činnosti. Jaká nebezpečí dotýčný jedinec je připraven tolerovat a jaká již ne. Tyto postoje ovlivňují chování nejen v situacích aktuálního ohrožení, ale také v situacích standartních a bezpečných.

Vznik nežádoucí události je zpravidla vystaven řadě náhodně působících faktorů. Tato všeobecně vnímaná náhodnost může být jak individuálně, tak skupinově zpracována různými způsoby. Setkáváme se s fatalismem, kde riziko pocítujeme intenzivně, cítíme neustálý strach a stres z možných nehod. Dalším postojem je bagatelismus, kde je riziko vnímáno jako málo pravděpodobné, aktuálně žádné nehrozí a je zbytečné se jím zabývat. Toto jsou dva extrémní rizikové postoje⁵⁵. Z hlediska duševní hygieny jsou v naší společnosti rizika spíše bagatelizována, čímž dochází k nebezpečnému podceňování rizik. Tímto laxním přístupem ke sběru informací a jejich využitím pro prevenci dochází ke zcela zbytečnému ohrožení.

3.2 Riziko

Jednoznačná definice rizika neexistuje, nejčastěji jsou jím označovány nebezpečí, hrozby, možnosti vzniku škody či ztráty. Riziko není jednoznačně určené, vyjadřuje určitou potencialitu, pravděpodobnost, nejistotu. Dochází k negativní, nechtěné události s nežádoucími následky.

Identifikace a klasifikace rizik se provádí ve dvou fázích, které neprobíhají po sobě, ale různě se prolínají. V první fázi se uskutečňuje sběr potřebných informací. Ve druhé fázi

---

⁵⁵ KRULIŠ, Jiří. *Jak vítězit nad riziky*. Praha: Linde Praha a.s., 2011. s. 62. ISBN 978-80-7201-835-2.

identifikujeme procesy a faktory, analyzujeme slabá místa, určíme potenciaální příčiny selhání a klasifikujeme jejich rizikovitost.

3.2.1 Kvantitativní hodnocení závažnosti rizik

Pro následky a jejich pravděpodobnosti se používají číselné hodnoty. Problémem u této metody je, že prakticky nejsou k dispozici dostatečně platná, věrohodná a spolehlivá data, která mají být při výpočtu dosazena. Pravděpodobnost určité nežádoucí události je jen výjimečně možné odhadnout.

Obecný vzorec pro kvantifikaci rizika⁵⁶:

$$R = P \times N$$

P – pravděpodobnost nebezpečné události,

N – potenciaální následky,

3.2.2 Kvalitativní hodnocení závažnosti rizik

Pomocí kvalitativního posuzování rizik je stanoven následek, pravděpodobnost a úroveň rizika pomocí úrovní důležitosti, jako je „vysoká“, „střední“ a „nízká“ úroveň.⁵⁷ Toto hodnocení je významné v tom, že poskytuje podklady potřebné pro programy prevence, avšak nese sebou míru subjektivity.

3.2.3 Semikvantitativní hodnocení závažnosti rizik

Pro následek a pravděpodobnost se používají numerické klasifikační stupnice a kombinují se s cílem stanovit úroveň rizika s použitím vzorce. Stupnice mohou být lineární, logaritmické, nebo mohou vyjadřovat jiný vztah; použité vzorce se mohou také různit.⁵⁸

---

⁵⁶ KRULIŠ, Jiří. *Jak vítězit nad riziky*. Praha: Linde Praha a.s., 2011. s. 137. ISBN 978-80-7201-835-2.

⁵⁷ ČSN EN 31010. *Management rizik – Techniky posuzování rizik*. Praha: Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a stání zkušebnictví, s. 15, 2011

⁵⁸ ČSN EN 31010. *Management rizik – Techniky posuzování rizik*. Praha: Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a stání zkušebnictví, s. 15, 2011

3.3 Techniky posuzování rizik

Nejvyužívanější metody mají rozdílné použití podle velikosti a složitosti procesu, podávají různé druhy výsledků a jsou odlišně náročné na pracovní tým a čas. Některé metody na sebe navazují, nebo se překrývají, jiné jsou nesrovnatelné. Volbu metody ovlivňuje několik faktorů jako cíl a typ studie, zkušenosti pracovního týmu, dostupnost potřebných informací a samozřejmě ekonomické náklady na studii.⁵⁹

Tab. 1. Přehled nejvyužívanějších dílčích metod⁶⁰

Český název metody	Anglický název metody	Zkratka
Indexové metody	Relative Ranking	RR
Revize bezpečnosti	Safety Review	SR
Kontrolní seznam	Checklist Analysis	CLA
Předběžná analýza ohrožení	Preliminary Hazard Analysis	PHA
Analýza "Co se stane, když..."	What-If Analysis	WI
Analýza nebezpečnosti a provozovatelnosti	Hazard and Operability Analysis	HAZOP
Analýza příčin a následků poruch	Failure Modes and Effects Analysis	FMEA
Analýza stromem poruch	Fault Tree Analysis	FTA
Analýza stromem událostí	Event Tree Analysis	ETA
Analýza příčin a následků	Cause - Consequence Analysis	CCA
Analýza lidského faktoru	Human Reliability Analysis	HRA

3.3.1 Kontrolní seznamy (Checklist Analysis)⁶¹

Kontrolní seznamy slouží k identifikaci rizik a nebezpečí, nebo jsou vytvářeny na základě zkušeností z předchozích posuzování rizik jako výsledek minulých poruch. Často se stávají součástí jiných technik posuzování rizik, u kterých se tímto seznamem kontroluje celkové pokrytí použití jiné techniky. Vstupem do identifikace jsou kvalitní informace a odbornost v daném oboru. V procesu kontrolního seznamu se kontroluje přítomnost všech prvků potřebných k identifikaci. Výstupem z identifikace je seznam nevhodných prvků řízení rizika, nebo seznam rizik. Kontrolní seznamy mohou být používány i neodborníky.

⁵⁹ BERNATÍK, Aleš. *Analýza nebezpečí a rizik* [online]. Ostrava 2016, [cit. 2018-01-19]. Dostupné z: https://www.fbi.vsb.cz/export/sites/fbi/U3V/cs/materialy/U3V_AnalyzaRizik.pdf

⁶⁰ BERNATÍK, Aleš. *Analýza nebezpečí a rizik* [online]. Ostrava 2016, [cit. 2018-01-19]. Dostupné z: https://www.fbi.vsb.cz/export/sites/fbi/U3V/cs/materialy/U3V_AnalyzaRizik.pdf

⁶¹ ČSN EN 31010. *Management rizik – Techniky posuzování rizik*. Praha: Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, s. 28, 2011

3.3.2 Strukturovaná analýza „Co se stane, když .....“ (What-if)⁶²

Analýza What-if je systematickou studií založenou na skupinové práci využívající sadu „vzývacích slov“, co se stane, když...“, co by se stalo, kdyby...“, kterými se stimulují účastníci k identifikaci rizik. Jedná se o zkoumání následků změn a rizik vytvořených vlivem těchto změn. Účastníci jsou požádáni, aby přednesli a projednali

- známá rizika a nebezpečí,
- předchozí zkušenosti a incidenty,
- známé a existující prvky řízení rizika a bezpečnostní záruky,
- požadavky a omezení vyplývající z předpisů a nařízení⁶³.

Po shrnutí rizik účastníci zohlední existující prvky řízení rizika, vše se zaznamenává. Je na zvážení týmu, zda je řízení rizika adekvátní a účinné a odsouhlasí prohlášení o jeho efektivnosti. Výstupem je registr rizik s úkoly klasifikovanými podle rizika, tyto se sávají plánem pro jejich ošetření. Silnou stránkou této metody je všestranná použitelnost a hlavní rizika jsou rychle zřejmá.

3.3.3 Matice následků a pravděpodobnosti

Cílem použití matice následků a pravděpodobnosti je vytvoření úrovně rizika, anebo klasifikaci a na jeho základě navržení jeho ošetření. Běžně se tato analýza používá k třídění rizik. Stanovuje se, která rizika potřebují podrobnější analýzu, která mají v ošetření přednost, a je třeba se jimi přednostně zabývat. Využívá hodnotu rizika z hlediska pravděpodobností a důsledků viz. 4.2.1.

---

⁶² BERNATÍK, Aleš. *Analýza nebezpečí a rizik* [online]. Ostrava 2016, [cit. 2018-01-19]. Dostupné z: https://www.fbi.vsb.cz/export/sites/fbi/U3V/cs/materialy/U3V_AnalyzaRizik.pdf

⁶³ ČSN EN 31010. *Management rizik – Techniky posuzování rizik*. Praha: Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a stání zkušebnictví, s. 36, 2011

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 SPOLEČNÉ LOVY

Každoročně musí hospodář⁶⁴ honitby písemně vypracovat záměr, jak bude od 1. dubna do 31. března roku následujícího v honitbě myslivecky hospodařit. Jedním z plánů hospodaření je i plán společných lovů zvěře (viz. příloha P I), který se odevzdává do 25. července orgánu státní správy myslivosti. V tomto plánu se stanoví datum plánovaných lovů, část honitby, ve které se bude lovit, místo srazu, místo zakončení včetně konkrétního času, počet střelců, počet honců, počet upotřebitelných psů a druhy zvěře, které se budou lovit. Před vytvořením tohoto plánu by mělo předcházet rozdělení honitby na hony a tzv. komoru, která nebude lovena a má být přibližně uprostřed honitby. Z této komory se po skončené lovecké sezóně zdravá zvěř natáhne do vystřílených částí honitby. Velikost honů se řídí druhem lovené zvěře, terénem, krytem, počtem střelců a honců a časem trvání lovu. Je nežádoucí přetížení střelců, honců i loveckých psů.

4.1 Příprava společného lovu

Společných lovů se účastní členové mysliveckých spolků, honiteb nebo pozvaní hosté. K pozvání hostů slouží včas zasláná pozvánka pro konkrétního střelce, na které je uvedeno datum konání honu, hodina a místo srazu a druh lovené zvěře. Pokud host na hon nejde, měl by se včas omluvit. Známý počet střelců je pro vedoucího honu jeden ze základních údajů nejen pro stanovení druhu a velikosti leče, ale i pro stanovení počtu upotřebitelných psů. Dle vyhlášky č. 244/2002 Sb. se stanovuje na první tři střelce jeden a na dalších i započatých deset střelců opět jeden lovecky upotřebitelný pes.

Vedoucím honu bývá zpravidla myslivecký hospodář, avšak může být uživatelem honitby vedoucím honu určen jiný zkušený myslivec. Tento stanoví počet závodčích⁶⁵ střeleckých řad, vedoucího honců, trubače, osoby zajišťující logistiku, první pomoc a další. Se závodčími a vedoucím honců projde vedoucí honu plánovanou oblast lovu a provede rozdělení určené oblasti na leče. Podle počtu plánovaných střelců, honců a terénu se vybere efektivní způsob lovu. Nachází-li se leč v blízkosti míst, kde je předpoklad výskytu na honu nezúčastněných osob vedoucí honu včas informuje veřejnost o záměru lovu. Pro úspěšný lov je

---

⁶⁴ Mysliveckým hospodářem je osoba ustanovená orgánem státní správy myslivosti na návrh uživatele honitby. Státní správa ustanovuje mysliveckého hospodáře dle § 35 zákona č. 449/2001o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁵ Závodčí je myslivec zavádějící střelce na stanoviště.

také dobré předem zajistit klid v lečích, případně rozhodit krmivo. Za účelem přesného plánování se využívá mapka honu, kde jsou konkrétně zaznamenány základní údaje, např. místo zahájení lovu, místa zavádění střelců a honců, místa výloží, výřadu a přestávky. Při lovu spárkaté zvěře se zajišťují pomůcky na odběr vzorků pro veterinární správu.

4.2 Zahájení společného lovu

Na určené místo srazu se všichni účastníci lovu dostaví včas a společně se přivítají s kloboukem v levé ruce pozdravem „Lovu zdar!“.

Myslivecký hospodář provede u střelců kontrolu všech potřebných platných dokladů opravňujících k lovu (lovecký lístek, zbrojní průkaz, průkaz zbraně, povinné pojištění, doklady loveckých psů). Účastníci lovu jsou povinni požadované doklady předložit, a pokud takto neučiní, nebo nesplňují potřebné podmínky k účasti na lovu, osoby jsou vyzváni honitbu opustit. Stejně tak jsou vyloučeni z účasti na honu střelci, honci i další osoby, které jsou pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek, osoby které hrubě porušují bezpečnostní pravidla a osoby mladší 15 let. Na společných lovech vydává hospodář hromadnou povolenku k lovu.

Na shromaždišti se troubí⁶⁶ „Svolávání všech“ a účastníci lovu se seřadí do vhodného nástupního útvaru. Obvykle stojí střelci ve dvou řadách, na druhé straně honci. V čele vzniklého obdélníku stojí předseda a hospodář mysliveckého spolku, nájemce honitby apd. Proti nim stojí trubači, kteří na pokyn vedoucího honu troubí „Všeobecné vítání“. Jedná se o tradiční Dykovy lovecké signály. Při troubení se smeká a stojí se s pažemi volně u těla. Střelci drží levou rukou svou pušku za hlaveň. Předseda či jiný představitel uvítá všechny přítomné, představí vedoucího honu a popřeje „Lovu zdar!“. Vedoucí honu vydá pokyny, které obsahují: způsob lovu, druh lovené zvěře, počet lečí, způsob používání psů, zvukových signálů, informace o přestávce, upozornění na bezpečnostní pravidla, zacházení se zbraní, dopravu na místo leče apod. Dále jsou představeni závodčí a vedoucího honců. Následuje rozdělení střelců do skupin pro konkrétní závodčí. Při smeknutí klobouku popřeje vedoucí honu „Lovu zdar!“ což se i troubí spolu se signálem „Počátek honu!“.

---

⁶⁶ K troubení se obvykle používá B-trubka bez ventilové techniky, tzv. borlice.

Obr. 8. Zahájení společného lovu⁶⁷

4.3 Průběh společného lovu

Po dopravě na místo leče, závodčí zavádí střelce na předem domluvená stanoviště a popřesťelci při smeknutí klobouku „Lovu zdar!“, střelec smekne a poděkuje za určené místo. Při naháčkách jsou stanoviště označena stanovištními zálomky⁶⁸. Střelec se v první řadě obeznámí s přiděleným stanovištěm, určí si bezpečné místo střelby a oznámí sousedům v řadě (např. mávnutím, smeknutím klobouku) svoji přítomnost. Vedoucí honců dá přítomným honcům přesné pokyny o jejich pohybu lečí (neobcházet terénní překážky, dodržovat řady a příslušné rozestupy) a poučí je o bezpečnosti při provádění nahánění. Při zahájení leče se troubí signál „Počátek leče“, střelci nabíjí zbraně⁶⁹ a řídí se podle daných pravidel konkrétního způsobu společného lovu. Tedy střelec buď tiše stojí a čeká, až na něj honci zvěř natlačí (při nahánce apod.) nebo se pohybuje lečí tak aby dodržoval řadu se sousedy (při ploužení apd.). U kruhové leče se například troubí signál znamenající, že střelci zůstanou stát a nesmí střílet do leče, kterou dále ženou honci. Způsoby provádění společných lovů jsou konkrétně popsány v teoretické části v kapitole 2.4.1.2. U společných lovů

---

⁶⁷ Aktuality [online]. [cit. 5. 2. 2018]. Dostupné <https://img.obrazky.cz/?url=741463fe5f2048bd&size=3>.

⁶⁸ Zálomek je nápadná větévka stromu položená, zavěšená nebo zatknutá na nápadném místě.

⁶⁹ Loveckou zbraní brokovou se stílí na společných lovech zvěř drobná. Spárkatá zvěř se stílí kulovou zbraní s energií ve 100 m nižší než 1500 J. Výjimku tvoří lov selete a lončáka prasete divokého, které lze na společných lovech střílet i brokovnicí s jednotnou střelou.

platí všem známá zásada „první kule, poslední brok“⁷⁰. Při lovu spárkaté zvěře se musí ihned po ulovení ulovený kus označit nesnímatelnou plombou⁷¹. Úlovek spárkaté zvěře se ošetřuje (vyvrhuje) na místě úlovku, nebo hromadně na určeném místě. Vývrhy musí být zakopány, nebo se v igelitových pytlích převáží do asanačního podniku. U černé zvěře se odebere vzorek krve a není-li to možné vzorek sleziny, mízní uzliny a vzorek plic na vyšetření afrického moru prasat. Dále vzorek z obou bráničních pílířů, z čelisti, dolní části kýty, mezižeberní svaloviny a svaloviny jazyka na vyšetření trichinelózy. Tyto vzorky se odevzdávají na okresní veterinární správě. Po ukončení leče se troubí „Konec leče“ po kterém střelci vybíjí zbraně a po signálu „Svolávání všech“ jsou svoláni na výlož⁷² ulovené zvěře přinesené honci. Výlož se provádí po ukončení každé leče pro přehled úlovku. Při výložu se dodržují předepsané myslivecké zvyklosti. Zvěř se pokládá do řad podle druhu, vždy na pravý bok a výlož se nepřekračuje. Každý desátý kus odleva se povytahuje pro snadnější přehled. Po ukončení výložu následuje další leč. Zvěř je převezena k dalšímu určenému místu výložu (traktor, vozík). U přepravy více než 10 ks zvěře je vystaven uživatelem honitby lístek o původu zvěře⁷³. Leče jsou dle časového plánu organizovány tak, aby byl mezi nimi i čas na přestávku. Přestávka na občerstvení je též troubena signálem „Velká přestávka“ a poté „Konec přestávky“. Střelci zhodnotí dosavadní úlovek, občerství se a připraví na další lov.

4.4 Závěr společného lovu

Po poslední provedené leči následuje výřad⁷⁴. Všechna ulovená zvěř se klade na chvojí, nebo na trávu a z chvojí se vytvoří lem. V rozích výřadu se zapalují ohně. Zvěř je kladena na pravý bok, hlavami proti střelcům, dle druhu zvěře do řad a každý desátý kus se opět povytahuje. Každý druh zvěře má samostatnou řadu. Do čela výložu se klade liška (s oháňkou nataženou kolmo k tělu) pokud je ulovená. Popředí zastává zvěř srstnatá, potom pernatá, zvěř dravá kromě lišky se klade až na konec výřadu. Při výřadu černé zvěře se kladou

---

⁷⁰ Zásada „první kule“ platí při spárkaté zvěři, jedná se o zásah, kterým lovec zvěř smrtelně zranil, kule nemusí být první v pořadí, zásada „poslední brok“ platí na drobou zvěř, lovcem střelené zvěře je poslední lovec, který na zvěř střílel a po jehož ráně kus zhasl.

⁷¹ § 49 odst. 1, zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

⁷² Výlož je položení zvěře po každé leči na zem.

⁷³ § 49 odst. 1, zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁴ Výřad je vyložení veškeré zvěře ulovené na honu.

kusy podle hmotnosti, případně odděleně podle pohlaví. Zvěř má v ryjích⁷⁵ (svíracích) vsunut poslední hryz⁷⁶ a na komorách⁷⁷ položeny vlastnické úlomky⁷⁸. Vše podléhá mysliveckých zvyklostem, ale liší se honitbou od honitby drobnými rozdíly. Účast na výřadu je pro všechny účastníky lovu povinná. Nástupní útvar je stejný jako pro zahájení lovu. Troubí se „Konec honu“, smeknou se pokrývky hlavy a dává se poslední pocta ulovené zvěři. Vedoucí honu zhodnotí výsledek honu, průběh lovu a předá úspěšným střelcům úlomky, nejúspěšnější střelec je „Král honu“. Podle Dykových signálů se troubí „Hlahol příslušného druhu zvěře“. Předseda mysliveckého spolku či majitel honitby poděkuje všem přítomným za účast na lovu a pozve je na „Poslední leč“ a svou řeč ukončí pozdravem „Lovu zdar!“, všichni přítomní odpovědí „Zdar!“ a odtroubí se závěrečné „Halalí“. Střelci si zabezpečí uložení zbraně a postarají se o své lovecké psi. Určené osoby (např. myslivci mající službu) uloží drobnou ulovenou zvěř do vyhrazené místnosti, kde se zavěsí. Drobná zvěř se střelcům rozděluje dle usnesení členské schůze, spárkatá zvěř se převáží a následně prodá. Proveďte se dosled⁷⁹ a dohledávka⁸⁰ poraněné zvěře.

Bezprostředně poté následuje „Poslední leč“. Jedná se o přátelské posezení na lovecké chatě či myslivně. Účast na poslední leči je jakýmsi nepsaným pravidlem a slušností. Společné občerstvení zahajuje opět představený honitby poděkováním za účast na lovu a přípitkem. Myslivci připíjejí na zdar lovu a myslivosti levou rukou, někde se společně zpívá „Lovu zdar“. Mezi myslivci se vypráví lovecké zážitky, historky, provádí se pasování na lovce, či krále honu, losuje se tombola. Volná zábava může být doprovázena hudbou.

Hospodář honitby podává orgánu státní správy písemné hlášení o plnění plánu lovu zpravidla jednou za měsíc⁸¹. Orgán státní správy myslivosti kontroluje, zda jsou lovy v souladu s plány chovu a lovu konkrétní zvěře v dané honitbě a zároveň i čísla použitých plomb na zvěři spárkaté. Pro hodnocení kvality chované zvěře v konkrétních honitbách a pro kontrolu lovené zvěře slouží chovatelské přehlídky. O konání chovatelských přehlídek rozhoduje orgán státní správy myslivosti ve svém územním obvodu.

---

⁷⁵ Ryj je nos a tlama divokého prasete.

⁷⁶ Poslední hryz je úlomek vkladený do svíráku ulovené spárkaté zvěře.

⁷⁷ Komora je hrudní dutina spárkaté zvěře.

⁷⁸ Vlastnický úlomek je pětivýhonková větévka stromu, kterou předává vedoucí honu úspěšnému lovcovi nebo zvěři

⁷⁹ Dosled je hledání postřelené zvěře spárkaté.

⁸⁰ Dohledávka je hledání postřelené drobné zvěře po honě za účasti loveckého psa.

⁸¹ § 36 odst. 2 a 4 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

Obr. 9. Výřad drobné zvěře na společném lovu⁸²

4.5 Schéma procesu společného lovu

Pomocí zpracovaného schématu procesu společného lovu jsou snadněji znatelné vstupy i výstupy v jeho jednotlivých fázích. Vytvořené schéma procesu společného lovu je uloženo v příloze P II.

---

⁸² Zdroj vlastní.

5 ANALÝZA RIZIK SPOLEČNÉHO LOVU

Pro analýzu společného lovu použijí kontrolní seznam, Whai-if analýzu a matici následků a pravděpodobnosti.

5.1 Analýza pomocí kontrolního seznamu (CLA)

Kontrolním seznamem identifikují nebezpečí, která mohou ohrozit proces společného lovu, vychází z přílohy č. 1.

Tab. 2. Analýza CLA⁸³

P. č.	Proces č. 1 - PŘÍPRAVA SPOLEČNÉHO LOVU	
1.	Je společný lov oznámen OSSM?	√
2.	Pokud se pozvaný střelec neomluví a nepřijde, dojde k ohrožení společného lovu?	√
3.	Má vedoucí honu předem známý počet účastníků lovu?	√
4.	Je stanoven dle vyhlášky počet upotřebitelných psů?	√
5.	Jsou určené osoby k zavádění střelců?	√
6.	Je určen vedoucí honců?	√
7.	Je zajištěna doprava osob a ulovené zvěře?	√
8.	Je zajištěna lékárnička, dostupný lékař, veterinář?	√
9.	Je předem naplánovaný program honu?	√
10.	Je informována veřejnost o konání lovu?	√
11.	Je zakreslena mapka lovu?	√
12.	Je zajištěno občerstvení? (nákup, kuchař)	√
Proces č. 2 - ZAHÁJENÍ SPOLEČNÉHO LOVU		
13.	Dostavili se všichni účastníci lovu včas?	√
14.	Cítí se všichni účastníci lovu zdravotně dobře?	√
15.	Mají všichni účastníci lovu reflexní prvky?	√
16.	Provedly střelci kontrolu své zbraně?	√
17.	Jsou všichni účastníci lovu vhodně oblečení?	√
18.	Mají lovečtí psi reflexní prvky?	√
19.	Mají myslivci svého loveckého psa řádně vycvičeného a poslušného?	√
20.	Mají střelci dobře zastřelenou zbraň?	√
21.	Je provedena kontrola dokladů všech střelců?	√
22.	Vyskytují se zde osoby mladší 15 let?	√
23.	Je někdo pod vlivem alkoholu?	√
24.	Je vydaná hromadná povolenka k lovu?	√

⁸³ Zdroj vlastní.

25.	Jsou všem známy signály lovu?	√
26.	Jsou instrukce vedoucího honu slyšet?	√
27.	Jsou instrukce vedoucího honu všemi dobře pochopeny?	√
28.	Jsou všem známa bezpečnostní pravidla?	√
29.	Jsou střelcům známa pravidla zacházení se zbraní?	√
30.	Je doprava v souladu s dopravními předpisy?	√
31.	Jsou představeni závodčí a jsou dobře označení?	√
32.	Je představen vedoucí honců?	√
Proces č. 3 - PRŮBĚH SPOLEČNÉHO LOVU		
33.	Mají všichni účastníci lovu správné oblečení a obuv?	√
34.	Zná každý střelec svého závodčího?	√
35.	Ví závodčí, na jaké místo má střelce zavést?	√
36.	Je stanoviště střelce dobře značeno?	√
37.	Obeznámil se střelec se svým stanovištěm?	√
38.	Oznámil střelec sousedovi svou polohu?	√
39.	Znají všichni honci vedoucího honu?	√
40.	Jsou honcům dány přesné instrukce pohybu lečí?	√
41.	Řídí vedoucí honců své honce v průběhu leče?	√
42.	Nabíjí střelci svou zbraň až po signálu?	√
43.	Znají všichni účastníci lovu terén?	√
44.	Ví střelci, že nesmí střílet na horizont?	√
45.	Přesvědčil se střelec před nabitím zbraně, že není v hlavní zbraně cizí těleso?	√
46.	Vybíjí si střelci svou zbraň před překážkou?	√
47.	Střílí střelec dovnitř leče po signálu, který to zakazuje?	√
48.	Střílí střelec na nízkoletící pernatou zvěř?	√
49.	Nabíjí a vybíjí střelec zbraň směrem, kde není nikdo ohrožen?	√
50.	Směřuje ústí hlavně do bezpečného prostoru?	√
51.	Jsou nabitě zbraně střelců zajištěné?	√
52.	Drží střelci zbraň pevně?	√
53.	Jsou střelci obeznámeni o cíli střely?	√
54.	Dodržuje střelec vzdálenost střelby přiměřenou výkonu zbraně a střeleckých dovedností?	√
55.	Může se střela odrazit?	√
56.	Je lovecký pes ovladatelný a nenarušuje průběh honu?	√
57.	Udržuje střelec linii a rozestupy?	√
58.	Dodržují všichni účastníci lovu signální povely?	√
59.	Umí střelec provést vývrh u spárkaté zvěře?	√
60.	Je zajištěn úklid vývrhů spárkaté zvěře?	√
61.	Má u sebe osoba provádějící vývrh rukavice?	√
62.	Má osoba provádějící vývrh potřebné věci na odběr vzorků?	√
63.	Je u přepravy více než 10 ks ulovené zvěře vystaven lístek o původu zvěře?	√
64.	Je zajištěn odvoz vzorků na veterinární správu?	√
65.	Vybíjí si střelci zbraň po signálu?	√

66.	Odkládají střelci zbraň při přestávce tak, aby se jí nemohl nikdo zmocnit?	√
67.	Je zajištěn odvoz zvěře po výloži?	√
68.	Je zajištěno občerstvení? (při přestávce)	√
69.	Došlo-li k nějakému úrazu, bylo nahlášeno vedoucímu honu?	√
70.	Došlo k poranění či usmrcení zastavil vedoucí honu lov?	√
71.	Netrvá leč příliš dlouho?	√
Proces č. 4 - ZÁVĚR SPOLEČNÉHO LOVU		
72.	Je zajištěno místo výřadu?	√
73.	Zajistili si střelci uložení zbraně před poslední lečí?	√
74.	Je zajištěn lovecký pes po ukončení lovu?	√
75.	Je zajištěna zvěř po lovu?	√
76.	Je zajištěn dosled či dohledávka?	√

5.2 Analýza What-if a Matice následků a pravděpodobnosti

Pomocí kontrolních otázek z analýzy CLA stanovím příčiny rizik, která mohou nastat při společných lovech, a metodou What-if určím jejich důsledky. Za použití matice klasifikuji míru pravděpodobnosti vzniku negativního jevu a význam důsledku a to jak pro člověka, tak i na průběh samotného procesu. K hodnocení slouží matice, která stanoví úroveň rizika. U všech rizik ať už vyjdou přijatelné či nikoli navrhnou možná opatření pro jejich snížení.

Tab. 3. Matice rizika⁸⁴

P/D	A	B	C
I.	1	3	6
II.	2	5	8
III.	4	7	9

6 - 9	Nepřijatelné
3 - 5	Přechodně přijatelné
1 - 2	Přijatelné

Tab. 4. Pravděpodobnost vzniku negativní jevu⁸⁵

P	Popis
I.	Nepřavděpodobné (ještě se nestalo)
II.	Pravděpodobné (1 x za loveckou sezónu)
III.	Vysoce pravděpodobné (1 x za lov)

⁸⁴ Zdroj vlastní.

⁸⁵ Zdroj vlastní.

Tab. 5. Závažnost dopadu negativního jevu⁸⁶

N	Popis	Člověk	Proces
A	Bezvýznamné	Žádné následky nebo lehké zranění pro účastníka společného lovu	Nemá vliv na průběh procesu společného lovu
B	Významné	Zranění, zlomenina, středně lehká zranění	Průběh procesu s materiálními škodami
C	Katastrofické	Smrt, úraz s trvalými následky	Přerušeni nebo zastavení průběhu procesu

Pomocí tabulky č. 5 určím pravděpodobnost vzniku negativního jevu. Z možných tří úrovní pravděpodobnosti vyberu u konkrétní příčiny tu, která mi udává míru možnosti výskytu negativního jevu při procesu společného lovu. Následně tabulkou č. 6 určím, jaký bude mít výskyt negativního jevu dopad na celý jeho průběh a to buďto na účastníka lovu, nebo proces samotný. K hodnocení míry rizika použiji matici 3 x 3 a určím, zda je riziko ještě přijatelné, přechodně přijatelné či nepřijatelné. Pro větší přehlednost v analýze využiji barevné odlišení míry těchto rizik.

---

⁸⁶ Zdroj vlastní.

Tab. 6. Analýza What-if a Matice následků a pravděpodobnosti

P. č.	PŘÍČINA	DŮSLEDEK	P	D	Riziko	OPATŘENÍ
Proces č. 1 - PŘÍPRAVA SPOLEČNÉHO LOVU						
1.	Pokud nebude společný lov oznámen Orgánu státní správy myslivosti.	Lov se nemůže se konat, koná se protiprávně.	I.	C	6	Kontrola orgánu OSSM.
2.	Pokud střelec nepřijde a neomluví se.	Naruší se seznam účastníků lovu.	II.	A	2	Žádat potvrzení o účasti, doručení omluvení.
3.	Pokud nemá vedoucí honu předem známý počet všech účastníků.	Nemůže vytvořit seznam účastníků lovu.	I.	C	6	Žádat potvrzení o účasti doručení omluvení.
		Nemůže stanovit počet upotřebitelných psů.	I.	C	6	Žádat potvrzení o účasti, doručení omluvení.
		Nemůže stanovit velikost lečí.	II.	B	5	Žádat potvrzení o účasti, doručení omluvení.
4.	Pokud není předem zajištěn seznam upotřebitelných psů.	Porušení zákona o Myslivosti.	I.	C	6	Návaznost na seznam střelců, žádat potvrzení o účasti.
5.	Pokud nejsou určeny osoby k zavádění střelců.	Vyskytuje se riziko ohrožení střelbou.	I.	C	6	Důsledné plánování lovu, personální zajištění.
		Ohrožení bezpečnosti lovu a osob.	I.	C	6	Důsledné plánování lovu, personální zajištění.
		Střelci neznají svá stanoviště.	I.	C	6	Důsledné plánování lovu, personální zajištění.
6.	Pokud není určen vedoucí honců.	Ohrožení bezpečnosti lovu a osob.	I.	C	6	Důsledné plánování lovu.
		Honci neví, jak při lovu postupovat.	I.	C	6	Důsledné plánování lovu.
7.	Pokud není stanovena doprava osob na místo lovu.	Časové zpoždění programu lovu.	II.	A	2	Důsledné plánování lovu, zajištění logistiky.

P. č.	PŘÍČINA	DŮSLEDEK	P	D	Riziko	OPATŘENÍ
8.	Pokud není zajištěna lékárnička.	Nemožnost prvotního ošetření.	II.	B	5	Kontrola dostupnosti lékárničky a její expirace.
	Pokud není zajištěn dostupný veterinář na telefonu.	Neodborné ošetření loveckého psa.	I.	B	3	Předchozí domluva s konkrétním veterinářem.
	Pokud není zajištěn dostupný lékař na telefonu.	Neodborné lékařské ošetření.	I.	B	3	Předchozí domluva s konkrétním lékařem.
9.	Není naplánovaný program lovu.	Neorganizovanost, neúspěch lovu.	I.	B	3	Včasný a konkrétní plán lovu vedoucím honu.
10.	Když není informována veřejnost.	Omezení v pohybu neúčastníků lovu.	II.	B	5	Včas informovat veřejnost (místním rozhlasem, kabelovou televizí, značení v místě lovu).
11.	Pokud není zakreslena mapka lovu.	Nepřehledná organizace lovu.	III.	A	1	Včasný a konkrétní plán lovu vedoucím honu, kontrola v terénu za účasti závodčích, použití GPS technologie.
		Neznámý terén pro hosty na lovu.	II.	B	5	Včasný a konkrétní plán lovu vedoucím honu, kontrola v terénu za účasti závodčích, použití GPS technologie.
12.	Když není zajištěno občerstvení (nákup, kuchař).	Nekomfort pro účastníku lovu.	I.	A	1	Předběžná příprava a organizace vedoucím honu.
Proces č. 2 - ZAHÁJENÍ SPOLEČNÉHO LOVU						
13.	Pokud se nedostaví všichni účastníci lovu na zahájení včas.	Zpoždění zahájení lovu.	II.	A	2	Přesné informace o čase zahájení lovu všem účastníkům lovu.
14.	Pokud se všichni účastníci lovu necítí zdravotně dobře (viróza).	Ohrožení účastníků lovu.	I.	B	3	Pravidelné lékařské prohlídky.
15.	Když nemají všichni účastníci lovu reflexní prvky.	Nejsou dobře viditelní v terénu, ohrožení střelbou.	II.	B	5	Doporučení OSSM, vedoucím lovu, informace v odborných časopisech.
16.	Pokud střelci neprovedli kontrolu své zbraně.	Ohrožení bezpečnosti všech účastníků lovu.	I.	C	6	Znalost zacházení se zbraní, zákona o zbraních a střelivu, pravidelné proškolení, řád ČMMJ.
17.	Pokud nejsou všichni účastníci lovu vhodně oblečení (tradice, počasí).	Prochladnutí, nekomfort střelce.	II.	A	2	Doporučení vedoucím honu, šíření zachovávání tradic.

P. č.	PŘÍČINA	DŮSLEDEK	P	D	Riziko	OPATŘENÍ
18.	Když nemají lovečtí psi reflexní prvky.	Ohrožení zranění, postřelení či zastřelení loveckého psa.	II.	B	5	Doporučení OSSM, vedoucím honu, informování o bezpečnosti.
19.	Když není lovecký pes řádně vycvičený a poslušný.	Ohrožení zranění, postřelení či zastřelení loveckého psa.	I.	C	6	Účast loveckých psů pouze se zkouškami lovecké upotřebitelnosti.
20.	Pokud nemá střelec dobře zastřelenou svou zbraň.	Ohrožení bezpečnosti všech účastníků lovu.	II.	C	8	Před každou loveckou sezónou určit povinnost zastřelení zbraně.
21.	Pokud není provedena kontrola dokladů střelců.	Vedoucí honu poruší právní předpisy.	I.	C	6	Hospodář honitby musí dodržovat zákon o myslivosti, kontrola OSSM.
		Neoprávněný účastník lovu.	I.	C	6	
22.	Pokud se vyskytují na lovu osoby mladší 15 let.	Vedoucí honu poruší právní předpisy.	I.	C	6	Hospodář honitby musí dodržovat zákon o myslivosti, kontrola OSSM
		Ohrožení těchto osob.	III.	C	9	
23.	Pokud je účastník lovu pod vlivem alkoholu.	Vedoucí honu poruší právní předpisy.	I.	C	6	Hospodář honitby musí dodržovat zákon o myslivosti, kontrola PČR při zahájení lovu.
		Ohrožení všech účastníků lovu.	III.	C	9	
24.	Pokud není vydána hromadná povolenka k lovu.	Porušení právních předpisů - nepovolený lov.	I.	C	6	Hospodář honitby musí dodržovat zákon o myslivosti, kontrola OSSM.
25.	Pokud vedoucí honu neinformoval o používaných loveckých signálech.	Nebezpečí ohrožení všech účastníků lovu.	I.	C	6	Při zahájení lovu vedoucí honu informuje o loveckých signálech, odborná znalost lovectví, zkoušky z myslivosti.
26.	Když nejsou instrukce vedoucího honu slyšet.	Ohrožení bezpečnosti a průběhu společného lovu	II.	B	5	Klid při nástupu, hlasitost projevu vedoucího honu.
27.	Pokud nejsou instrukce vedoucího honu všemi zcela pochopeny.	Ohrožení bezpečnosti a průběhu společného lovu	I.	B	3	Zpětná vazba k podaným instrukcím o lovu.
28.	Aplikují všichni účastníci lovu bezpečnostní pravidla.	Ohrožení bezpečnosti a průběhu společného lovu.	II.	C	8	Pravidelné proškolení myslivců o bezpečnosti lovu, odborné časopisy, znalost zákona o myslivosti, řádu ČMMJ.

P. č.	PŘÍČINA	DŮSLEDEK	P	D	Riziko	OPATŘENÍ
29.	Pokud střelci neaplikují bezpečné zacházení se zbraní.	Ohrožení všech účastníků lovu.	II.	C	8	Pravidelné proškolení manipulace se zbraní, povinná návštěva střelnic před loveckou sezónou.
30.	Když není doprava v průběhu lovu v souladu s dopravními předpisy.	Porušení dopravních předpisů.	II.	B	5	Kontrola způsobilosti vozidel a kontrola platného ŘP řidičů.
31.	Pokud nejsou představeni závodčí a dobře označení.	Střelci neví, koho a kam následovat.	II.	B	5	Jasně představení závodčích při zahájení společného lovu, viditelné jmenovky závodčích.
		Ohrožena bezpečnost účastníků lovu.	II.	B	5	
32.	Když není představen vedoucí honců.	Honci neví, jak mají v průběhu lovu postupovat.	II.	B	5	Jasně představení vedoucího honců při zahájení společného lovu, viditelná jmenovka.
		Ohrožena bezpečnost účastníků lovu.	II.	B	5	
Proces č. 3 - PRŮBĚH SPOLEČNÉHO LOVU						
33.	Pokud nemají účastníci lovu správnou obuv.	Nebezpečí uklouznutí, úrazu, pádu.	II.	B	5	Doporučení vedoucím honu. Aktuální informace o stavu terénu.
34.	Pokud nezná každý střelec svého závodčího.	Střelci neví, koho a kam následovat.	I.	C	6	Jasně představení závodčích při zahájení lovu, označení závodčího, vizitky pro střelce s tel. číslem na vedoucího honu, závodčího, vedoucího honců, veterináře.
		Ohrožena bezpečnost všech účastníků lovu.	I.	C	6	
35.	Když závodčí neví, na jaké místo má střelce zavést.	Střelci neznají svou pozici.	I.	C	6	Důsledná organizace vedoucím honu, mapa lovu, GPS technologie, značení stanoviště např. krepovým papírem.
		Ohrožena bezpečnost všech účastníků lovu.	I.	C	6	
36.	Pokud není stanoviště střelce dobře označeno.	Možnost střelby nesprávným směrem.	II.	B	5	Viditelné značení místa střelce (krepový papír, stanovištní zálomek).
37.	Když se střelec dostatečně neobeznámí se svým stanovištěm.	Možnost výskytu překážky při střelbě.	I.	B	3	Poučení střelce vedoucím lovu a závodčím, znalost řádu ČMMJ.

P. č.	PŘÍČINA	DŮSLEDEK	P	D	Riziko	OPATŘENÍ
38.	Když střelec neoznámí sousedovi svou polohu.	Nebezpečí postřelení - nedodržení linie.	I.	C	6	Poučení střelce vedoucím lovu a závodčím, znalost řádu ČMMJ.
39.	Pokud nejsou honci dostatečně poučeni o bezpečnosti při lovu.	Nebezpečí ohrožení honců.	I.	C	6	Poučení vedoucím honu o bezpečnosti. Zpětná vazba od honců.
40.	Pokud nejsou honcům dány přesné pohyby lečí.	Nebezpečí postřelení honce - nedodržení linie.	I.	C	6	Nutná přítomnost vedoucího honců, organizovanost a hlasitost, schopnost vedení.
41.	Pokud neřídí vedoucí honců své honce v průběhu leče?	Nebezpečí postřelení honce - nedodržení linie.	I	C	6	Nutná přítomnost vedoucího honců, organizovanost a hlasitost, schopnost vedení.
42.	Pokud střelci nabíjí svou zbraň již před signálem zahájení leče.	Ohrožení všech účastníků lovu - nečekaná střelba.	II.	C	8	Poučení o bezpečnosti při lovu, znalost signálů a zacházení se zbraní, řád ČMMJ.
43.	Pokud neznají všichni účastníci lovu dostatečně terén.	Nebezpečí pádu - nechtěný výstřel.	II.	B	5	Přidělení mapek lovu při zahájení lovu.
44.	Pokud střelci neví, že nesmí střílet na horizont.	Nebezpečí postřelení i vzdálených osob v terénu.	II.	C	8	Poučení o bezpečnosti při lovu, znalost signálů a zacházení se zbraní, řád ČMMJ. Znalost dostřelu zbraně.
45.	Když se střelec před nabitím zbraně nepřesvědčí, zda v hlavní není cizí těleso.	Poškození zbraně, ohrožení střelce.	I.	C	6	Poučení zacházení se zbraní, řád ČMMJ.
46.	Pokud střelec nevybije před překážkou svou zbraň.	Nechtěná střelba vyvolaná pádem střelce.	I.	C	6	Poučení zacházení se zbraní, řád ČMMJ.
47.	Když střelec střílí dovnitř leče, po signálu, který to zakazuje.	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	I.	C	6	Poučení zacházení se zbraní, bezpečnosti při lovu, řád ČMMJ, znalost signálů.
48.	Pokud střelec střílí na nízkoletící pernatou zvěř.	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	I.	C	6	Poučení zacházení se zbraní, bezpečnosti při lovu, řád ČMMJ.
49.	Pokud střelec nabíjí a vybíjí svou zbraň směrem k jiným osobám.	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	II.	C	8	Poučení zacházení se zbraní, bezpečnosti při lovu, řád ČMMJ.
50.	Pokud ústí hlavně nesměruje do bezpečného prostoru.	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	I.	C	6	Poučení zacházení se zbraní, bezpečnosti při lovu, řád ČMMJ.

P. č.	PŘÍČINA	DŮSLEDEK	P	D	Riziko	OPATŘENÍ
51.	Pokud nejsou nabitě zbraně střelců řádně zajištěny.	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	I.	C	6	Poučení zacházení se zbraní, bezpečnosti při lovu, řád ČMMJ.
52.	Když střelci nedrží svou zbraň pevně.	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	I.	C	6	Poučení zacházení se zbraní, bezpečnosti při lovu, řád ČMMJ.
53.	Když se střelec neobeznámí s cílem střely.	Střelba na nepovolenou zvěř, člověka, loveckého psa.	I.	C	6	Poučení zacházení se zbraní, bezpečnosti při lovu, řád ČMMJ.
54.	Když střelec nedodržuje vzdálenost střelby přiměřenou výkonu zbraně a střeleckých dovedností.	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	I.	C	6	Poučení zacházení se zbraní, bezpečnosti při lovu, řád ČMMJ, pravidelné proškolení, zavést povinnost cvičné střelby na střelnicích.
55.	Když se střela odrazí.	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	II.	C	8	Poučení zacházení se zbraní, bezpečnosti při lovu, řád ČMMJ.
56.	Má myslivec svého loveckého psa pod kontrolou.	Ohrožení zranění, postřelení či zastřelení loveckého psa.	II.	B	5	Účast loveckých psů pouze se zkouškami lovecké upotřebitelnosti. Zodpovědný vodič psa.
57.	Pokud střelci neudrží linie a rozeštypy.	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	II.	C	8	Poučení o bezpečnosti při lovu, způsobu lovu.
58.	Pokud nedodrží všichni účastníci lovu signální povely.	Ohrožení všech účastníků lovu.	I.	C	6	Poučení při zahájení lovu o signálních povelích vedoucím honu. Znalost lovectví, zkoušky z myslivosti.
59.	Pokud neumí střelec provést vývrh u spárkaté zvěře.	Znehodnocení zvěřiny.	II.	A	3	Znalost mysliveckých dovedností, veterinárních opatření, prohlubování praktických činností při lovu. Určení osob vedoucím honu k vyvrhování zvěře.
		Možnost poranění nožem.	II.	B	5	
		Možná nákaza od nemocné zvěře.	I.	C	6	
60.	Pokud není zajištěn úklid vývrhů u spárkaté zvěře.	Možnost šíření nemocí (ostatní zvěř, lovečtí psy).	II.	B	5	Vedoucí honu zajistí zakopání vývrhů, nebo jejich odstranění v asanačním podniku.
61.	Když nemá osoba provádějící vývrh nasazené rukavice.	Možnost přenosu nákazy od zvěře.	II.	B	5	Znalost mysliveckých dovedností, veterinárních opatření, prohlubování praktických činností při lovu. Určení osob vedoucím honu k vyvrhování zvěře.

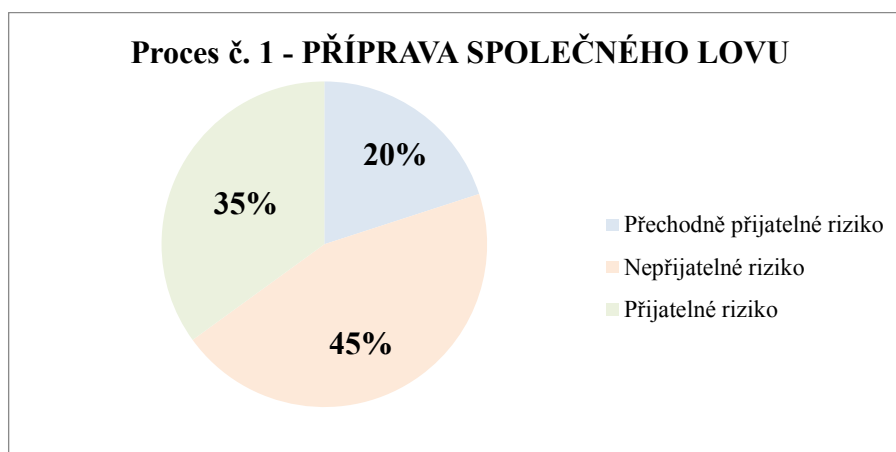
P. č.	PŘÍČINA	DŮSLEDEK	P	D	Riziko	OPATŘENÍ
62.	Pokud osoba provádějící vývrh neodebere potřebné vzorky zvěřiny na předepsané vyšetření.	Porušení zákona o myslivosti a veterinárních předpisů.	I.	C	6	Znalost mysliveckých dovedností, veterinárních opatření, prohlubování praktických činností při lovu. Určení osob vedoucím honu k vyvrhování zvěře.
		Možnost nákazy člověka při požití nevyšetřené zvěře.	I.	C	6	
63.	Pokud není vystaven lístek o původu ulovené drobné zvěře (více než 10 ks)	Porušení zákona o myslivosti.	III.	B	7	Znalost předpisů vedoucího honu.
64.	Pokud není zajištěn odvoz vzorků na OVS.	Porušení zákona o myslivosti a veterinárních předpisů.	I.	C	6	Vedoucí honu má předem zajištěnou dopravu na odvoz vzorků z ulovené spárkaté zvěře.
65.	Pokud si střelec nevybije svou zbraň po signálu "Konec leče".	Ohrožení střelbou všech účastníků lovu.	I.	C	6	Poučení o bezpečnosti při lovu, znalost signálů a zacházení se zbraní.
66.	Když si střelci při přestávce odkládají svou zbraň tak, že se jí může někdo zmocnit.	Nebezpečí ztráty a zneužití palné zbraně.	III.	C	9	Poučení a znalost bezpečného ukládání zbraně.
67.	Pokud není zajištěn odvoz zvěře po výložích.	Narušení programu honu (výřad).	I.	B	3	Důsledné plánování lovu, zajištění logistiky.
68.	Pokud není zajištěno dostatečné občerstvení v průběhu honu (přestávka).	Únava účastníků lovu (dehydratace).	I.	A	1	Předběžná příprava a organizace vedoucím honu.
69.	Když dojde k lehčímu úrazu a ten není hlášen vedoucímu honu.	Nevčasně ošetření.	II.	B	5	Vytvoření vizitek pro všechny účastníky lovu s tel. čísly na vedoucího honu, zavaděče, lékaře, veterináře.
		Nezajištění pojistného plnění.	II.	A	2	
70.	Když při vážném poranění či usmrcení osob nedojde vedoucím honu k zastavení lovu.	Ohrožení vyšetřování příčiny úmrtí či závažného poranění PČR.	I.	C	6	Vytvoření vizitek pro všechny účastníky lovu s tel. čísly na vedoucího honu, zavaděče, lékaře, veterináře.
71.	Pokud trvá leč déle než 2h.	Možná únava všech účastníků lovu i loveckých psů.	II.	A	2	Délku lečí naplánovat max. na 1,5h, vložit přestávku na občerstvení. Šetřit psy, ne všichni do všech lečí.

P. č.	PŘÍČINA	DŮSLEDEK	P	D	Riziko	OPATŘENÍ
Proces č. 4 - ZÁVĚR SPOLEČNÉHO LOVU						
72.	Pokud není zajištěno místo výřadu.	Dochází ke zpoždění ukončení společného lovu. Nedůstojné místo poslední poctě zvěři.	I.	A	1	Důsledné plánování lovu, předem určené osoby zajišťující výřad.
73.	Když si střelci nezajistí zbraň před poslední lečí.	Nebezpečí ztráty a zneužití palné zbraně.	I.	C	6	Poučení o bezpečném uložení zbraně.
74.	Pokud není zajištěn lovecký pes po ukončení lovu.	Nebezpečí útěku, pokousání.	I.	B	3	Odpovědnost psovoda.
75.	Pokud není zajištěna zvěř po ukončení lovu.	Možnost odcizení zvěře.	I.	A	1	Odpovědnost vedoucího honu. Přesné určení osob k manipulaci se zvěří.
76.	Když není zajištěn dosled a dohledávka zvěře po ukončení lovu.	Porušení zákona o Myslivosti.	I.	C	6	Odpovědnost vedoucího honu.

Zdroj vlastní.

5.3 Vyhodnocení výsledků analýz

Důležitá příprava již začíná plánováním společného lovu. V obrázku č. 10 je procentuálně znázorněna míra rizika v této části procesu. Prvořadé je naplánování termínu konání společného lovu a jeho oznámení OSSM. Pro vedoucího honu je zásadní znát počet účastníků lovu, na něž navazuje dodržení počtu upotřebitelných psů. Důležitým prvkem je dostatečné personální zajištění (zavaděči, vedoucí honců). Opomíjeno bývá zpravidla i informování veřejnosti o čase a místě konání společného lovu. Tímto by se zajistila větší bezpečnost a zároveň i jakési propojení myslivosti se širokou veřejností. Samozřejmostí by měla být přítomnost lékárníčky v průběhu celého honu pro ošetření lehčích zranění. Lze konstatovat, že již ve fázi přípravy společného lovu se vyskytují činnosti s nepříjatelným rizikem, ovlivňující možnost vlastního pořádání honu, nicméně zde neexistuje přímý vliv na zdraví účastníků honu.

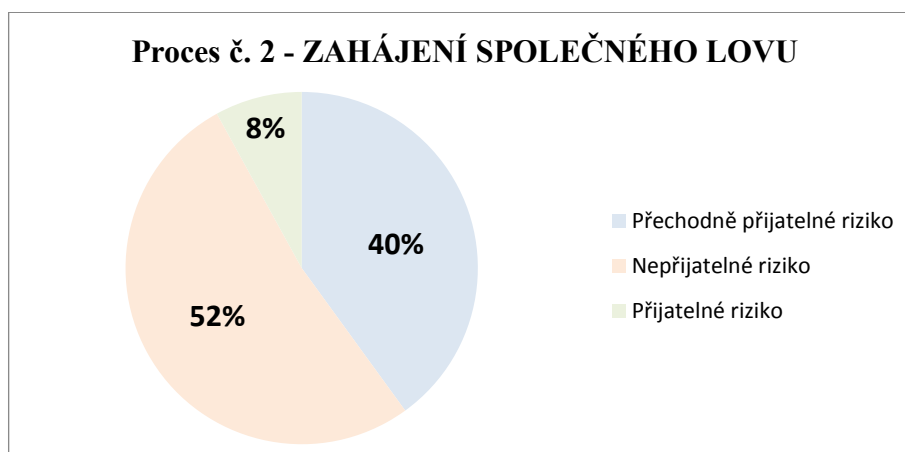

Obr. 10. Proces č. 1 – Příprava společného lovu⁸⁷

Před zahájením samotného honu je povinností vedoucího honu kontrola účastníků lovu a to jak střelců (lovecký lístek, zbrojní průkaz, průkaz zbraně, pojištění), tak ostatních účastníků lovu (mladší 15 let, osoby pod vlivem alkoholu). Účast neoprávněných osob na honu může narušit celý jeho průběh a ohrozit tak jeho bezpečnost. Při nástupu jsou prvořadé informace vedoucím honu o jeho bezpečnosti, manipulaci se zbraní, loveckých signálech, aktuálním stavu terénu v honitbě a představení osob určené k zavádění střelců a vedoucího honců. Střelci jsou povinni přijít na společný lov s dobře zkontrolovanou a zastřelenou zbraní. Jak je z obrázku č. 11 patrné, ve fázi zahájení společného lovu evidujeme mírný

⁸⁷ Zdroj vlastní.

nárůst činností s přechodně přijatelným rizikem a nepřijatelným rizikem. Je to dáno skutečností, že v této fázi společného lovu dochází k nakládání s loveckými zbraněmi či ovládnutí loveckých psů, přičemž se již v této fázi očekává naprostá soustředěnost účastníků společného lovu, neboť již nepochopení prvotních pokynů z úst vedoucího honu o průběhu společného lovu může mít v dalším průběhu společného lovu důsledky spočívající ve špatném pohybu účastníků honu lečemi, což může vést i ke vzniku situací ohrožující účastníky na zdraví.

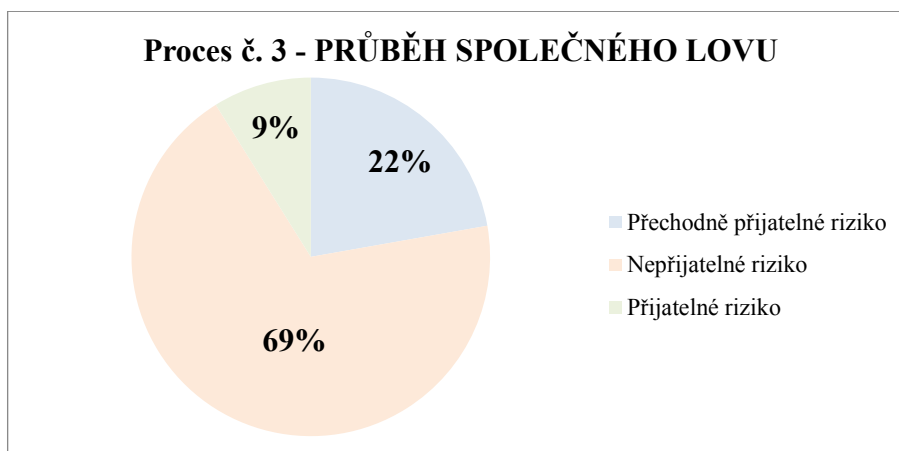

Obr. 11. Proces č. 2 – Zahájení společného lovu⁸⁸

Při průběhu samotného lovu se nejvíce projeví chyby nebo nedostatky v jeho přípravě a organizace. Zde je nejrizikovějším faktorem správná manipulace střelce s palnou zbraní, znalost bezpečné střelby a případné bezpečné uložení zbraně o přestávce. Vedení honců vedoucím honců musí být organizované a hlasité. Viditelnost pro všechny účastníky lovu by měly zajišťovat reflexní prvky. Neměla by být podceněna i správná volba obuvi dle aktuálního počasí a stavu terénu. Po zpracování výsledku analýzy do obrázku č. 12 je patrný pouhý 9 % výskyt činností s přijatelným rizikem. Tato skutečnost je de facto dána tím, že ve fázi průběhu společného lovu se vyskytující činnosti, kde hlavním prvky procesu jsou účastníci společného lovu, což jsou myslivci, honci a lovečtí psi. Právě jejich disciplinovanost v jeho průběhu může leckdy předejít nebezpečným situacím a případným zraněním. S tímto také úzce souvisí pravomoc vedoucího honu, který je oprávněn hon při jeho nesprávném zejména nebezpečném průběhu přerušit a provést případná nápravná opatření.

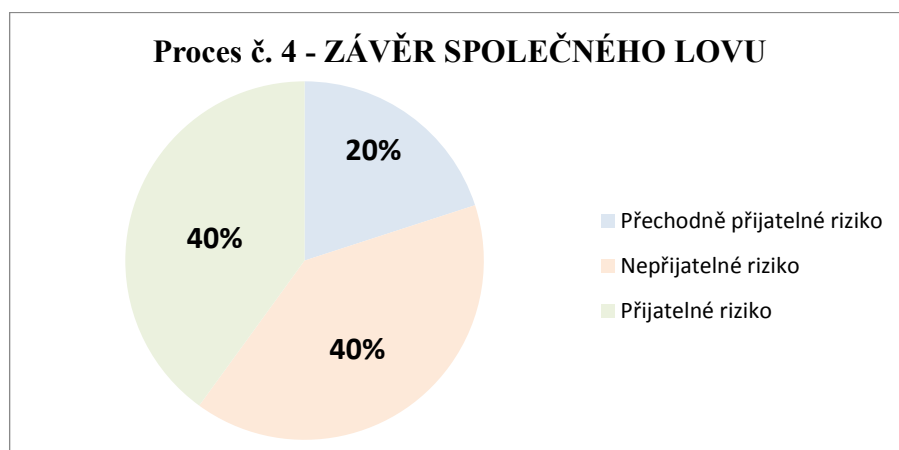
⁸⁸ Zdroj vlastní.

V případě nenaplnění těchto nápravných opatření může vedoucí honu tento předčasně ukončit.

Obr. 12. Proces č. 3 – Průběh společného lovu⁸⁹

V závěru se setkáváme s relativně klidnou fází společného lovu (činnosti s mírou nepřijatelného rizika činí 40 %), kde je nejrizikovější faktorem ohrožující bezpečnost účastníků uložení loveckých zbraní před poslední lečí. Nepřijatelné je volné uložení zbraní bez vizuální kontroly myslivců případně neprovedení bezpečného vybití zbraně nebo manipulace se zbraní pod vlivem alkoholu. Další činnost, na kterou je nutno dbát, je provedení dosledu a dohledávky poraněné zvěře, neboť neprovedení tohoto úkonu by bylo v rozporu se zákonem o myslivosti.

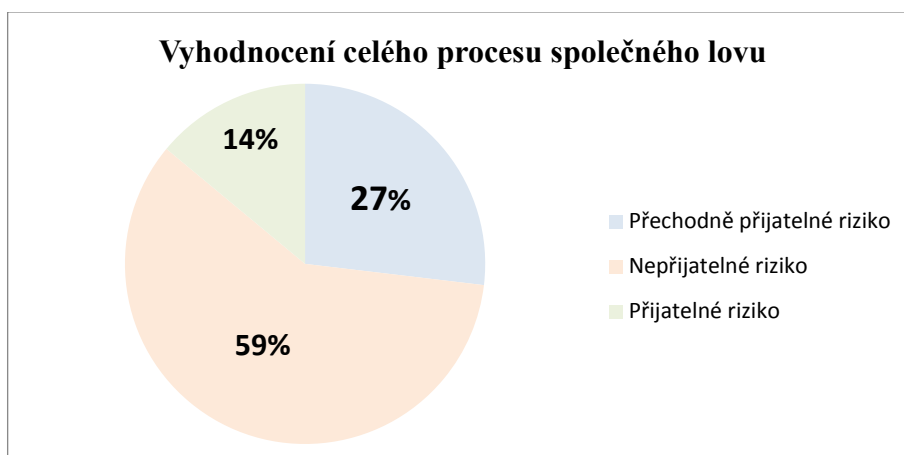

Obr. 13. Proces č. 4 – Závěr společného lovu⁹⁰

⁸⁹ Zdroj vlastní.

⁹⁰ Zdroj vlastní.

Pokud jde o celkové vyhodnocení procesu společného lovu na základě výše provedené analýzy, lze konstatovat, že nejdůležitějším elementem bezpečného průběhu společných lovů je hospodář honitby (vedoucí honu). Tato osoba by měla být dostatečně odpovědná, vědomá si důsledků svých činností a všech odpovídajících rizik s tím spojených. Dále by měl být přirozenou autoritou s organizačními schopnostmi znající všech potřebných právních předpisů. Z vyhodnocení celého procesu společného lovu vyplývá zjištění, že nepřijatelné riziko ve výši 59 % v sobě vyjadřuje jak rizika spojená s nesplněním zákonných povinností nejen hospodáře honitby, ale všech myslivců, tak rizika ve kterých lze spatřovat možná ohrožení na zdraví či životě účastníků společného lovu, do kterých patří zejména manipulace s palnou zbraní.

Obr. 14. Vyhodnocení celého procesu společného lovu⁹¹

Platnost zbrojního průkazu s podmínkou kontroly zdravotního stavu by mohla být např. ve věku nad 65 let snížena na dvouletou. Možnou noční mûrou hospodáře pořádajícího společný lov jsou neznámí hosté či čerství myslivci.

---

⁹¹ Zdroj vlastní.

Obr. 15. Nebezpečné uložení palných zbraní na lovu⁹²

Co se týká otázky loveckých psů, účast neposlušných a hůře ovladatelných psích pomocníků na společných lovech představuje též riziko, nejen pro všechny účastníky lovu. Celoživotní samovzdělávání, sledování aktuálních veterinárních předpisů, věnování potřebné péče o loveckou zbraň a o výcvik svého loveckého psa by mělo být samozřejmostí pro každého myslivce.

---

⁹² Zdroj vlastní.

ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo identifikovat možná rizika, se kterými se může setkat a dost často i setká účastník společného lovu. V případě některých nebezpečí se zprvu může zdát, že se jedná o banální záležitosti, nicméně v kontextu celého procesu může mít i tato sebemenší nepozornost fatální následky. Vlastní identifikace rizik a doporučený způsob k jeho předcházení je meritem této práce, neboť jak často zaznívá na společných lovech, není důležité, co se na lovu uloví, ale to, že po jeho skončení se všichni zdraví vrátí ke společnému posezení. Rizikovost některých činností není tedy možné přehlížet, naopak bychom si jich měli být vědomi a v dostatečné míře jim předcházet.

Podrobný popis procesu společného lovu se stal základním pilířem analýzy rizik činností s ním spojených. Celý tento proces byl zpracován do schématu, který byl podkladem pro vytvoření kontrolního seznamu, ve kterém byly identifikovány příčiny možných nebezpečí. S těmito stanovenými příčinami bylo dále pracováno v metodě What-if, kde byl vyjádřen důsledek a navržena opatření jak možným příčinám předcházet. Další zvolenou metodou byla matice následků a pravděpodobnosti. Za pomoci matice 3 x 3 byla stanovena míra rizik u všech uvedených stanovených příčin.

První fází procesu společného lovu je samotná jeho příprava. Z použitých uvedených metod vyplynulo, že primárním článkem bezpečnosti je vedoucí honu a jeho důsledné plánování a organizace. Mezi rizikově nepřijatelné patří absence personálního zajištění (zaváděči, vedoucí honců, trubači), předem známý počet střelců a upotřebitelných psů.

V procesu dále následuje zahájení společného lovu. Jeho nejvýznamnější částí z pohledu rizika je kontrola platných dokladů střeleckých účastníků lovu před samým zahájením. Již zmíněná kontrola účastníků lovu vedoucím honu je upravená právním předpisem, který ukládá bezpodmínečné vyloučení těch, kteří nesplňují dané podmínky (mladší 15 let, pod vlivem alkoholu). Při zahájení společného lovu je důležité upozornění na dbání bezpečnostních pravidel, bezpečné manipulaci se zbraní a zmínění na aktuální stav terénu v honitbě. Neseznámení účastníků lovu se signály a osobami určené k zavádění či s vedoucím honců nese též svůj negativní dopad. V této fázi společného lovu můžeme nejúčinněji aplikovat předcházení možným rizikům a ovlivnit tak celý průběh honu.

Úspěšnost a bezpečnost průběhu společného lovu se odvíjí od předešlého plánování programu a poučení vedoucího honu při zahájení. Nepřijatelná je neukázněnost všech účastníků lovu a to jak střelců, honců, tak i lovecky upotřebitelných psů. V této fázi procesu se

objevují největší možná rizika nebezpečí spojené nejen se střelbou samotnou, ale může zde docházet k pádům, uklouznutím, zraněním oka apod. Podceňovaným rizikem mezi střelci je i uložení zbraní o přestávce. Zbraň, kterou nemá střelec pod kontrolou, by mohla být odcizena a zneužita.

Rizikům při společných lovech by se mohlo předcházet povinným pravidelným proškolením myslivců o jeho bezpečnosti, což by mohlo zahrnovat povinnost alespoň jednou ročně navštívit střelnici, zkontrolovat nastřelení zbraně a zlepšit se v jejím zacházení. Také zvyšování viditelnosti v terénu za pomoci reflexních prvků je již v mnohých honitbách nepsaným pravidlem.

V posledních letech se často hovořilo o novele zákona o myslivosti 449/2001 Sb. Nebylo by od věci, kdyby se do nové právní úpravy zakomponovala ve zdravé míře i bezpečnost při provozování výkonu práva myslivosti a stala se tak závaznou pro uživatele honiteb. Předešlo by se mnohdy zbytečnému ohrožení účastníků honu a zvýšila by se takto bezpečnost všech milovníků této krásné a prospěšné činnosti, která zachovává národní kulturní bohatství České republiky.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- BEDNÁŘ, V. a kol. *Penzum znalostí z myslivosti*. Praha: DRUCKVO, spol. s r.o., 2017. ISBN 978-80-87668-09-2.
- BERNATÍK, Aleš. *Analýza nebezpečí a rizik*. [online]. Ostrava 2016, [cit. 2018-01-19]. Dostupné z: https://www.fbi.vsb.cz/export/sites/fbi/U3V/cs/materialy/U3V_AnalyzaRizik.pdf
- ČERVENÝ, Jaroslav a kol. *Otova encyklopedie myslivost*. Praha: Otovo nakladatelství s.r.o. 2010. ISBN 978-807360-895-8.
- ČESKOMORAVSKÁ MYSLIVECKÁ JEDNOTA, z. s. Informační portál [online]. [cit. 2018-02-02]. Dostupné z: <http://www.cmmj.cz/Poradny/Pravni-poradna/Co-je-spolecny-lov-.aspx>
- ČSN EN 31010. *Management rizik – Techniky posuzování rizik*. Praha: Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a stání zkušebnictví, s. 15, 2011.
- DRMOTA, Josef. *Lovectví*. 2. vyd. Tišnov: Tisk SURSUM, 2003. ISBN 80-7323-057-7.
- Družina mladých myslivců Vlčata. [online]. [cit. 2017.12.20]. Dostupné z: <http://www.dmmvlcata.cz/o-myslivosti/myslivecke-zvyky-a-tradice/osobnost-myslivce/>
- HOLOUBEK, Ivan. *Analýza rizik - Základní pojmy a definice*. [online]. [cit. 2018.02.20]. Dostupné z: <http://www.recetox.muni.cz/res/file/prednasky/holoubek/analyza-rizik/Analyza-rizik-01-Zakladni-pojmy-a-definice.pdf>
- HROMAS, Josef a kol., *Myslivost*. Písek: MATICE LESNICKÁ spol. s r. o., 2000. ISBN 80-86271-04-8.
- KAMLER, Jiří a kol., *Myslivost – skripta*. [online]. [cit. 2018.01.15]. Dostupné z: <http://docplayer.cz/13495383-Myslivost-skripta-jiri-kamler-jan-dvorak-radim-plhal-zdenek-vala-martin-ernst.html>
- KOUDELKA, Ctirad. *Rizika a jejich analýza*. [online]. [cit. 2018.01.17]. Dostupné z: <http://fei1.vsb.cz/kat420/vyuka/Magisterske%20nav/prednasky/web/RIZIKA.pdf>
- KRULIŠ, Jiří. *Jak vítězit nad riziky*. Praha: Linde Praha a.s., 2011. ISBN 978-80-7201-835-2.

Metody analýzy rizik. [online]. [cit. 2017.12.21]. Dostupné z: https://www.google.cz/search?ei=VlrxWt21GobOwALMl4SACg&q=anal%C3%BDza+rizik&oq=anal%C3%BDza+rizik&gs_l=psy-ab.12...5814.7994.0.10626.9.9.0.0.0.0.642.1046.5j5-1.6.0....0...1c.1.64.psy-ab..3.0.0....0.6JI5i8Keqd8

VACH, Miloslav a kol. *Vývoj myslivosti a lovectví v českých zemích*. Příbram: Silvestris, 2010. ISBN 978-80-901775-6-7.

Vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti. In *Zákony pro lidi.cz* [online]. [cit. 2018-02-12]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-244>

Vyhláška č. 245/2002 Sb., o době lovu jednotlivých druhů zvěře a o bližších podmínkách provádění lovu. In *Zákony pro lidi.cz* [online]. [cit. 2018-02-12]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-245>

Vyhláška č. 553/2004 Sb., o podmínkách, vzoru a bližších pokynech vypracování plánu mysliveckého hospodaření v honitbě, In *Zákony pro lidi.cz* [online]. [cit. 2018-02-19]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-553>

Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu. In *Zákony pro lidi.cz* [online]. [cit. 2017-12-15]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-119>

Zákon č. 449/2001 sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů. In: Ministerstvo vnitra České republiky [online]. [cit. 2017-12-15]. Dostupné z: <https://cse.google.com/cse?cx=015489265366623571386%3Aizzrwg3bmqm&q=449%2F2001&ok.x=15&ok.y=5#gsc.tab=0&gsc.q=%C2%A7%202a%20449%2F2001>

ŽIZKA, Martin. *Návrh novely zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti*. Svět myslivosti 4i. 2016 (8) 72.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

CLA analýza pomocí kontrolního seznamu.

ČMMJ Českomoravská myslivecká jednota

D důsledek.

ha hektar

ks kusy

OSSM Orgán státní správy myslivosti

OVS Okresní veterinární správa

P pravděpodobnost

PČR Policie České republiky

SEZNAM OBRÁZKŮ

OBR. 1. PLOUŽENÍ PROSTÉ	22
OBR. 2. PLOUŽENÍ S KŘÍDLY	22
OBR. 3. ČESKÉ PLOUŽENÍ (ČESKÁ LEČ)	23
OBR. 4. PLOUŽENÍ LESNÍ (KŘÍDLOVÁNÍ).....	24
OBR. 5. KRUHOVÁ LEČ (KOLOVÝ HON)	25
OBR. 6. OBSTAVENÁ LEČ	26
OBR. 7. STŘELCI NA NAHÁŇCE.....	27
OBR. 8. ZAHÁJENÍ SPOLEČNÉHO LOVU	35
OBR. 9. VÝŘAD DROBNÉ ZVĚŘE NA SPOLEČNÉM LOVU.....	38
OBR. 10. PROCES Č. 1 – PŘÍPRAVA SPOLEČNÉHO LOVU	51
OBR. 11. PROCES Č. 2 – ZAHÁJENÍ SPOLEČNÉHO LOVU	52
OBR. 12. PROCES Č. 3 – PRŮBĚH SPOLEČNÉHO LOVU	53
OBR. 13. PROCES Č. 4 – ZÁVĚR SPOLEČNÉHO LOVU	53
OBR. 14. VYHODNOCENÍ CELÉHO PROCESU SPOLEČNÉHO LOVU	54
OBR. 15. NEBEZPEČNÉ ULOŽENÍ PALNÝCH ZBRANÍ NA LOVU	55

SEZNAM TABULEK

TAB. 1. PŘEHLED NEJVYUŽÍVANĚJŠÍCH DÍLČÍCH METOD	30
TAB. 2. ANALÝZA CLA	39
TAB. 3. MATICE RIZIKA.....	41
TAB. 4. PRAVDĚPODOBNOST VZNIKU NEGATIVNÍ JEVU	41
TAB. 5. ZÁVAŽNOST DOPADU NEGATIVNÍHO JEV	42
TAB. 6. ANALÝZA WHAT-IF A MATICE NÁSLEDKŮ A PRAVDĚPODOBNOSTI.....	43

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I: Plán společných lovů zvěře

Příloha P II: Schéma procesu společného lovu

PŘÍLOHA P I: PLÁN SPOLEČNÝCH LOVŮ ZVĚŘE

Obecní úřad obce s rozšířenou působností:

MYSL

plán
lovů

5

Mysl / 5

Evid. číslo
honitby

Počet příloh

PLÁN MYSLIVECKÉHO HOSPODAŘENÍ V HONITBĚ ČÁST PLÁN SPOLEČNÝCH LOVŮ ZVĚŘE

(§ 36 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů)

NA ROK 2 0

Honitba (název)

--	--	--	--	--	--

Držitel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

--	--	--	--	--	--

Uživatel honitby (jméno, popř. jména, obchodní firma nebo název / adresa trvalého pobytu, popř. u cizinců adresa pobytu / sídlo)

--	--	--	--	--	--

Vypracováno dne:

--	--	--	--	--	--

Držiteli honitby zasláno dne:

--	--	--	--	--	--

Podpis, popř. razítko uživatele honitby

Vyplňuje držitel honitby:

Vyjádření držitele honitby:

* *nehodící se škrtněte*

Souhlas*

Nesouhlas*

V

--	--	--	--	--	--

dne:

--	--	--	--	--	--

Podpis, popř. razítko držitele honitby

Komentář:

v případě nedostatku místa pro komentář, přiložte samostatný papír

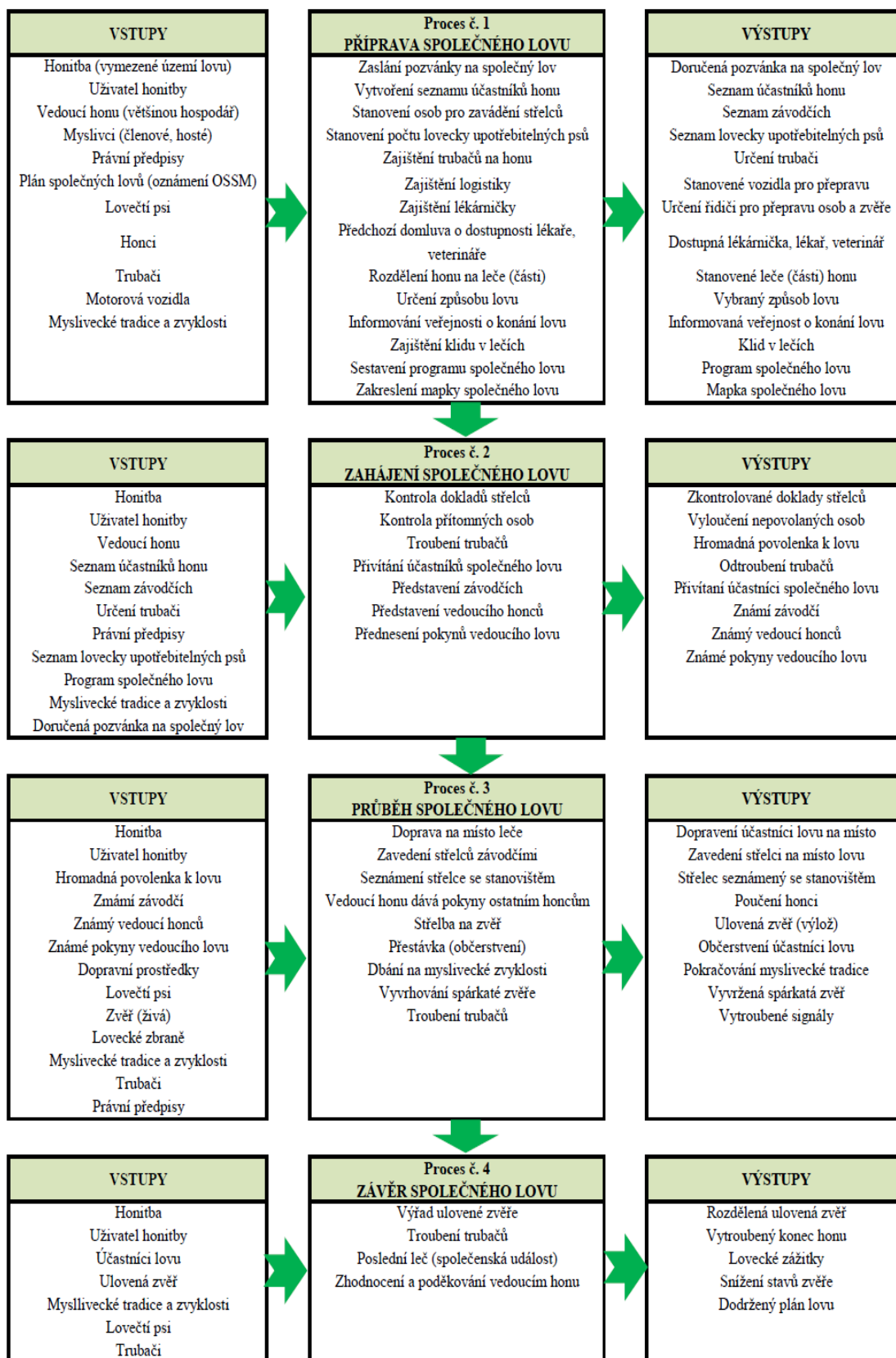
Obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností zasláno dne:

--	--	--	--	--	--

PŘÍLOHA P II: SCHÉMA PROCESU SPOLEČNÉHO LOVU

Zdroj vlastní.